

แรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

พฤษภาคม 2557

แรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

พฤษภาคม 2557

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

พฤษภาคม 2557

วีรชัย อยู่เย็น. (2557). แรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิต

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ปรินูญาณิพนธ์ วท.ม.(การจัดการนันทนาการ).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม:

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินิดา เจียรน้อย, อาจารย์ ดร.อัศวิน มณีอินทร์.

ความมุ่งหมายในงานวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยจำแนกตามเพศ ระดับชั้นปีและกลุ่มคณะวิชา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ภาคปลายปีการศึกษา 2555 จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.89 และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบค่าเอฟ (F-test) และใช้ LSD ในการทดสอบความแตกต่างรายคู่ กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า

1. กิจกรรมนันทนาการที่นิสิตเข้าร่วมเป็นประจำ 3 อันดับ ได้แก่ นันทนาการพิเศษ นันทนาการทางด้านสังคม/งานเลี้ยงสังสรรค์/งานเลี้ยงรุ่น และการท่องเที่ยวและทัศนศึกษาออกสถานที่ กิจกรรมนันทนาการที่นิสิตเข้าร่วมบ้าง 3 อันดับ ได้แก่ เกม/กีฬา/ออกกำลังกาย กิจกรรมอาสาสมัคร บริจาคโลหิต บำเพ็ญประโยชน์ และดนตรี ร้องเพลง เต้นรำและกิจกรรมเข้าจังหวะ ส่วนกิจกรรมนันทนาการที่นิสิตไม่เคยเข้าร่วม 3 อันดับ ได้แก่ นันทนาการด้านการละคร/การแสดง นันทนาการด้านงานอดิเรก/งานสะสม/งานออกแบบและงานประดิษฐ์ด้วยมือ และนันทนาการด้านพัฒนาจิตใจ/โยคะ/สมาธิ
2. นิสิตมีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งด้านการพัฒนาความคิด ด้านการเข้าสังคม ด้านการพัฒนาความสามารถ และด้านการการผ่อนคลาย
3. นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน
4. นิสิตที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน
5. นิสิตที่มีกลุ่มคณะวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน

MOTIVATION TO RECREATION ACTIVITIES PARTICIPATION
OF THE STUDENTS, KASETSART UNIVERSITY

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Science degree in Recreation Management
at Srinakharinwirot University

May 2014

Weerachai Yooyuen. (2014). *Motivation to Recreation Activities Participation of the students, Kasetsart University*. Master Thesis, M.S. (Recreation Management). Bangkok: Graduated School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Dr. Winida Jiaranai, Dr. Asawin Maneein.

The purpose of this research was to study the motivation to recreation activities participation of the students, Kasetsart University in accordance with the following demographic variable: gender, education levels and faculty group of study. The samples were 400 Kasetsart University students at Bangkhen Campus in the second semester, academic year 2012. The research instrument for collecting data was a questionnaire with the reliability of 0.89. We were analyzed by using frequency, percentage, means, standard deviation and hypothesis test by t-test, F-test and Least-Significant Different (LSD) method. The statistical significance was set at .05 level of confidence.

The result of the research were as follows:

1. Students always participate in Special Recreation, Social-Parties Recreation, and Tourism and field trips. Students sometime participate in Game-Sports-Exercise Recreation, Volunteerism / Blood donation / Community services, and Playing music / Singing / Dancing / Rhythmic activities. While a part of students never participate in Recreation about Drama / Acting, Recreation about Hobbies / Collections / Design and Craft by Hand, and Recreation about Development of the Mind / Yoga / Meditation.
2. Students have Motivation to Recreation Activities Participation in each and overall were at the high level, include Recreation Activities Participation in the Development of Ideas, the Social Gathering, the Development Capability, and the Relaxation.
3. Students with differently sex have no significant differences in their Motivation to Recreation Activities Participation.
4. Students with different class levels have no significant differences in their Motivation to Recreation Activities Participation.
5. Students with different group of faculty have no significant differences in their Motivation to Recreation Activities Participation.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

แรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ของ

วีรชัย อยู่เย็น

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ เดือน พ.ศ. 25.....

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินิดา เจียรนัย)

(อาจารย์ ดร.สุนรตี นิมนต์พันธ์)

..... กรรมการ

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.อัศวิน มณีอินทร์)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินิดา เจียรนัย)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.อัศวิน มณีอินทร์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ สุภารัตน์ วรทอง)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินิดา เจียรนัย ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.อัศวิน มณีอินทร์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนช่วยตรวจ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อีกทั้งให้การสนับสนุน และให้กำลังใจตลอดมา จนทำให้ผู้วิจัยสามารถทำ ปริญญานิพนธ์ได้สำเร็จ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวิทย์ พึ่งโพธิ์ทอง อาจารย์ ดร.สุมนรตี นิยมเนติพันธ์ อาจารย์ ว่าที่ร้อยตรีจักรพงษ์ ธรรมพงษ์บรรลพ ดร.จิรวุฒน์ วีระกร และนางสาวธาริณี สุขจิตต์ ที่ได้กรุณา ตรวจเครื่องมือวิจัย และให้คำแนะนำเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สุมนรตี นิยมเนติพันธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินิดา เจียรนัย อาจารย์ ดร.อัศวิน มณีอินทร์ และรองศาสตราจารย์ สุภารัตน์ วรทอง ที่ได้กรุณาเป็นกรรมการสอบ ปากเปล่าและให้คำแนะนำเป็นอย่างดีในการทำปริญญานิพนธ์นี้

ขอขอบพระคุณ อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บ รวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจนได้ ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ สาขาวิชาการจัดการนันทนาการทุกๆ ท่านที่เป็นกำลังใจในการศึกษา เล่าเรียนและทำปริญญานิพนธ์มาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ใดๆ ที่พึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ บิดา มารดา ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณของผู้วิจัยทุกๆ ท่าน

วีรชัย อยู่เย็น

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	7
ความหมายของแรงจูงใจ.....	7
ทฤษฎีแรงจูงใจ.....	7
ประเภทของแรงจูงใจ.....	9
แนวความคิดเกี่ยวกับนันทนาการ.....	11
ความหมายของนันทนาการ.....	11
แนวความคิดของนันทนาการ.....	12
นันทนาการในสถานศึกษา.....	13
ประเภทและกิจกรรมนันทนาการ.....	14
ความสำคัญและประโยชน์ของนันทนาการ.....	16
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.....	17
ประวัติโดยย่อของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.....	17
กิจกรรมนันทนาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	21
งานวิจัยภายในประเทศ.....	22

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	26
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	26
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	27
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	29
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	52
ความมุ่งหมายและวิธีดำเนินการวิจัย.....	52
สรุปผลการวิจัย.....	54
อภิปรายผล.....	56
ข้อเสนอแนะ.....	59
บรรณานุกรม.....	61
ภาคผนวก.....	65
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย.....	66
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	68
ภาคผนวก ค รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย.....	73
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	75

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลุ่มคณะวิชาที่ต้องการเก็บข้อมูล.....	26
2 จำนวนและค่าร้อยละของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตาม เพศ ระดับ ชั้นปี และกลุ่มคณะวิชา (n=400).....	32
3 จำนวนและค่าร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ จำแนกตามกิจกรรมนันทนาการ (n=400).....	33
4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและรายด้าน (n=400).....	37
5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านการพัฒนาความคิด เป็นรายข้อ (n=400).....	38
6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านการเข้าสังคม เป็นรายข้อ (n=400).....	39
7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านการพัฒนาความสามารถ เป็นรายข้อ (n=400).....	40
8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านการผ่อนคลาย เป็นรายข้อ (n=400).....	41
9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามเพศ (n=400).....	42
10 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วม กิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับชั้นปี (n=400).....	43

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
11 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามกลุ่มคณะวิชา (n=400).....	46
12 เปรียบเทียบแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ (n=400).....	45
13 เปรียบเทียบแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับชั้นปี (n=400).....	47
14 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ แรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านการเข้าสังคม จำแนกตามระดับชั้นปี	48
15 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ แรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านการพัฒนาความสามารถ จำแนกตามระดับชั้นปี.....	49
16 เปรียบเทียบแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามกลุ่มคณะวิชา (n=400).....	50

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....

5

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในสังคมปัจจุบัน บุคคลที่มีคุณภาพดีและเป็นประโยชน์ในสังคมจะต้องได้รับการพัฒนาจนมีความสมบูรณ์ทั้งด้านวิชาชีพชั้นสูง สติปัญญา อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ หน้าที่ของมหาวิทยาลัยจึงไม่ใช่เพียงแต่จัดการเรียนการสอนเพื่อให้ความรู้แก่นิสิตในด้านวิชาการและวิชาชีพเท่านั้น แต่รวมถึงการพัฒนานิสิตให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ในทุกด้านเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประเทศหรือส่วนรวมของสังคม รวมไปถึงการตอบสนองความต้องการส่วนตัวของนิสิต (ธาริณี สุขจิตต์. 2544: 1) อีกทั้งเป็นการเสริมสร้างพัฒนาความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพและการจัดกิจกรรมนิสิตพัฒนานิสิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

การจัดกิจกรรมนันทนาการในสถานศึกษา เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาคุณลักษณะนิสัยและความเป็นพลเมืองดีในอนาคต ในปัจจุบันกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นในสถานศึกษาล้วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมนันทนาการทั้งสิ้น การจัดนันทนาการในสถานศึกษาคือการจัดกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์และลักษณะที่พึงประสงค์ในรูปแบบต่างๆ เพื่อสนองความต้องการของนักเรียน นิสิต นักศึกษา ทั้งในด้านการออกกำลังกาย และเพื่อความสนุกสนานรื่นเริงนอกเวลาเรียน หรือเป็นกิจกรรมพิเศษ (สมบัติ กาญจนกิจ. 2542: 128-129) ทั้งนี้ นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการย่อมมีแรงจูงใจในการเข้าร่วม เพื่อตอบสนองความต้องการด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านปัญญาเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ด้านสังคมเป็นความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น ด้านความสามารถเป็นแรงจูงใจที่กระหายต่อการแข่งขันและพัฒนา และด้านการหลีกเลี่ยงการกระตุ้นเป็นความต้องการการหลีกเลี่ยงความวุ่นวายและฟื้นฟูตนเอง (Beggs; & Elkins. 2010: online; citing Beard; & Ragheb. 1983)

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมของนิสิต เพื่อช่วยเสริมสร้างให้นิสิตมีพร้อมซึ่งความสมบูรณ์ทั้งทางด้านความคิด สติปัญญา ทักษะสังคม อารมณ์ ร่างกาย คุณธรรมและจริยธรรม ค่านิยมประชาธิปไตย จิตสำนึกเพื่อส่วนรวม สอดคล้องกับภารกิจด้านกิจกรรม นิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ว่า “นิสิต คือ หัวใจของมหาวิทยาลัย” มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เสริมสร้างความเข้มแข็งและประสบการณ์ในการทำกิจกรรมต่างๆ ทั้งภายในและนอกมหาวิทยาลัย สนับสนุนชมรมกิจกรรมนิสิตทั้งด้านวิชาการ สังคม กีฬา ศิลปวัฒนธรรม ดนตรี ตลอดจนดูแลจัดสวัสดิการ สวัสดิภาพ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่นิสิตในทุกคณะและทุกวิทยาเขต อีกทั้งมหาวิทยาลัยยังมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการทำกิจกรรมนิสิตตามประกาศสภามหาวิทยาลัย

ดังนี้ “ข้อ 26.6 นิสิตที่สมควรได้รับการเสนอชื่อให้ได้รับปริญญา หรืออนุมติปริญญาจะต้องเป็นผู้ที่มีความประพฤติที่ไม่ขัดต่อระเบียบของมหาวิทยาลัยและวินัยของนิสิต และนิสิตจะต้องผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด จึงจะได้รับการเสนอชื่อเพื่อขอเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรและอนุปริญญาได้ ในกรณีที่ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดได้ให้อยู่ในดุลยพินิจของอธิการบดี”(มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2548: ออนไลน์)

ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญในการศึกษาแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยสามารถที่จะทราบถึงแรงจูงใจในปัจจุบันสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตเพื่อทำกิจกรรมนันทนาการที่แท้จริง เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นข้อมูลและแนวทางสำหรับผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องในสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตก่อให้เกิดประโยชน์แก่นิสิตและบัณฑิตของชาติต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับชั้นปี และกลุ่มคณะวิชา

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ทราบแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลการวิจัยนี้ไปเป็นแนวทางในการส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตปริญญาตรีระดับชั้นปีที่ 1 ถึงระดับชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ภาคปลาย ปีการศึกษา 2555 รวมจำนวน 26,934 คน (สำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2555: ออนไลน์)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนิสิตปริญญาตรีระดับชั้นปีที่ 1 ถึงระดับชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ภาคปลาย ปีการศึกษา 2555 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการเปรียบเทียบจากตารางประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan. 1970: 608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 379 คน และในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจริง จำนวน 400 คน ซึ่งผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 1.1 เพศ
 - 1.2 ระดับชั้นปี
 - 1.3 กลุ่มคณะวิชา
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ
 - 2.1 ด้านการพัฒนาความคิด
 - 2.2 ด้านการเข้าสังคม
 - 2.3 ด้านการพัฒนาความสามารถ
 - 2.4 ด้านการการผ่อนคลาย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **แรงจูงใจ** หมายถึง สิ่งที่กระตุ้นความต้องการของนิสิต เป็นแรงผลักดันและเป็นแรงปรารถนาที่จะพยายามดิ้นรนเพื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แบ่งออกเป็น

1.1 **แรงจูงใจด้านการพัฒนาความคิด** หมายถึง สิ่งที่กระตุ้นความต้องการ เป็นแรงผลักดันและเป็นแรงปรารถนาที่จะพยายามดิ้นรนเพื่อตอบสนองการเรียนรู้จากตนเองไปสู่สิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัว ก่อเกิดเป็นความคิดสร้างสรรค์ ขยายจินตนาการภายในสู่การค้นพบสิ่งใหม่และความคิดใหม่

1.2 **แรงจูงใจด้านการเข้าสังคม** หมายถึง สิ่งที่กระตุ้นความต้องการ เป็นแรงผลักดันและเป็นแรงปรารถนาที่จะพยายามดิ้นรนเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีและมิตรภาพที่แนบแน่นต่อผู้อื่น เพื่อได้พบกับมิตรภาพใหม่ๆ เป็นการเปิดเผยตนเองให้สังคมได้รับรู้ เกิดเป็นทักษะและความสามารถทางสังคม การได้รับการยอมรับนับถือและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

1.3 **แรงจูงใจด้านการพัฒนาความสามารถ** หมายถึง สิ่งที่กระตุ้นความต้องการ เป็นแรงผลักดันและเป็นแรงปรารถนาที่จะพยายามดิ้นรนเพื่อทำกิจกรรมที่มีความท้าทาย เพื่อปรับปรุงทักษะและความสามารถในการเกิดความสำเร็จในการทำกิจกรรม พัฒนาและรักษาความสามารถทางร่างกาย และพัฒนาการการออกกำลังกาย

1.4 แรงจูงใจด้านการผ่อนคลาย หมายถึง สิ่งที่กระตุ้นความต้องการ เป็นแรงผลักดันและเป็นแรงปรารถนาที่จะพยายามดิ้นรนเพื่อการใช้ชีวิตผ่อนคลายจากชีวิตประจำวันทั้งทางร่างกายและจิตใจ เป็นการพักผ่อนบรรเทาความตึงเครียดจากการใช้ชีวิตในแต่ละวันที่มีความเร่งรีบและความวุ่นวาย

2. **การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ** หมายถึง การใช้เวลาว่างในระหว่างวันของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่นอกเหนือจากการเข้าชั้นเรียน เพื่อประกอบกิจกรรมนันทนาการที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จัดให้กับนิสิต ได้แก่ เกม กีฬาและออกกำลังกาย ดนตรี ร้องเพลง เดินรำ และกิจกรรมเข้าจังหวะ การอ่าน การพูด และการเขียน การท่องเที่ยวและทัศนศึกษานอกสถานที่ การละครและการแสดง งานอดิเรก งานสะสม งานออกแบบและงานประดิษฐ์ด้วยมือ นันทนาการกลางแจ้ง นันทนาการทางสังคม งานเลี้ยงสังสรรค์ งานเลี้ยงรุ่น นันทนาการพิเศษ เช่น วันเกษตรแฟร์ วันลอยกระทง วันสงกรานต์ กิจกรรมอาสาสมัคร บริจาคโลหิต บำเพ็ญประโยชน์ พัฒนาจิตใจ โยคะ และสมาธิ

3. **นิสิต** หมายถึง นิสิตปริญญาตรีระดับชั้นปีที่ 1 ถึงระดับชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ปีการศึกษา 2555 แบ่งเป็นดังนี้

3.1 เพศ หมายถึง ลักษณะทางกายภาพของบุคคล แบ่งออกเป็น

3.1.1 เพศชาย

3.1.2 เพศหญิง

3.2 ระดับชั้นปี หมายถึง ชั้นปีที่นิสิตกำลังศึกษาอยู่ แบ่งออกเป็น

3.2.1 ชั้นปีที่ 1

3.2.2 ชั้นปีที่ 2

3.2.3 ชั้นปีที่ 3

3.2.4 ชั้นปีที่ 4

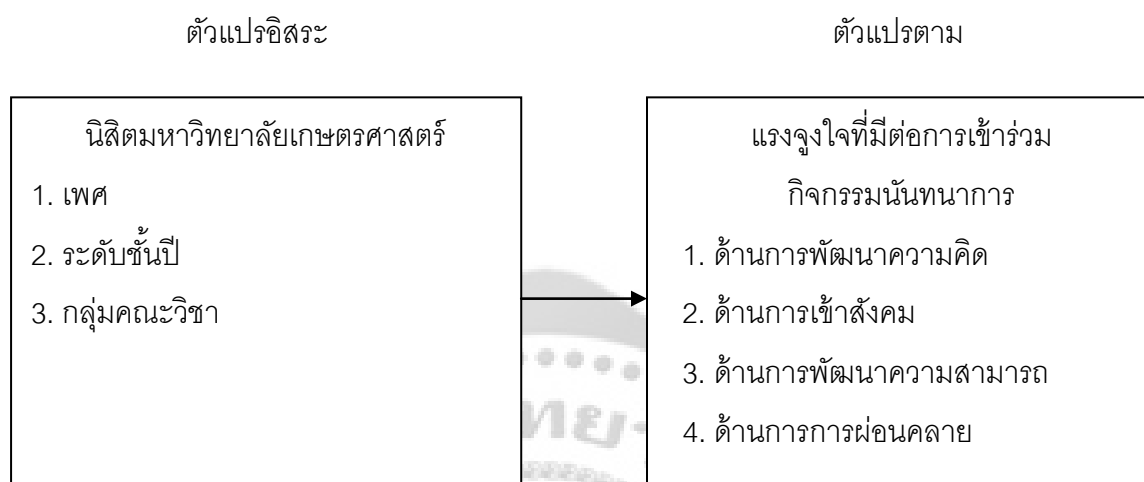
3.3 กลุ่มคณะวิชา หมายถึง การจัดกลุ่มสาขาวิชาของคณะวิชาที่ทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรสาขาวิชาต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่เปิดสอนระดับปริญญาตรี ซึ่งแบ่งกลุ่มตาม มนัส นิลสวัสดิ์ (2547: 10) แบ่งออกเป็น

3.3.1 วิทยาศาสตร์การเกษตร ได้แก่ คณะเกษตร คณะประมง และคณะวนศาสตร์

3.3.2 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมเกษตร คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะเทคนิคการสัตวแพทย์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะสิ่งแวดล้อม

3.3.3 สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
คณะศึกษาศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ และคณะบริหารธุรกิจ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน
2. นิสิตที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน
3. นิสิตที่มีกลุ่มคณะวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้ารายงาน
เรียงลำดับดังนี้

1. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ
 - 1.1 ความหมายของแรงจูงใจ
 - 1.2 ทฤษฎีแรงจูงใจ
 - 1.3 ประเภทของแรงจูงใจ
2. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนันทนาการ
 - 2.1 ความหมายและองค์ประกอบของนันทนาการ
 - 2.2 แนวความคิดของนันทนาการ
 - 2.3 นันทนาการสถานศึกษา
 - 2.4 ประเภทและกิจกรรมนันทนาการ
 - 2.5 ความสำคัญและประโยชน์ของนันทนาการ
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 - 3.1 ประวัติโดยย่อของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 - 3.2 กิจกรรมนันทนาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยในประเทศไทย

แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ความหมายของแรงจูงใจ

ทวงพล ภูมิพัฒน์ (2540: 99) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่าเป็นพลังแรงภายในของบุคคลที่ทำให้คนเราเกิดพฤติกรรมและควบคุมแนวทางของพฤติกรรมให้บรรลุจุดหมาย

สุชา จันทน์เอม (2540: 101) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจว่า เป็นพฤติกรรมที่สนองความต้องการของมนุษย์ และเป็นพฤติกรรมที่นำไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทาง

ณัฐฐิสิริ แฉล้มวงศ์ (2552: 18) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า เป็นแรงผลักดัน แรงกระตุ้นที่เกิดจากความต้องการที่จะได้รับการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้น ก่อให้เกิดแรงขับที่แสดงพฤติกรรมขึ้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่กระตุ้นความต้องการ เป็นแรงผลักดันและเป็นแรงปรารถนาที่จะพยายามดิ้นรนเพื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ทฤษฎีแรงจูงใจ

นักวิชาการได้เสนอทฤษฎีแรงจูงใจไว้ มีดังนี้

1. ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Theory of human motivation)

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2546: 103-105) ได้สรุปทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์(Maslow)ว่า แรงจูงใจของมนุษย์มีลำดับขั้นตอน ตั้งแต่ขั้นต่ำจนถึงขั้นสูง คนเรามีความต้องการพื้นฐาน 5 ขั้นซึ่งจะต้องได้รับการตอบสนองขั้นแรกก่อนจึงจะพัฒนาความต้องการไปยังขั้นที่สูงขึ้น ได้แก่

แรงจูงใจขั้นที่ 1 คือ ความต้องการทางสรีรวิทยา มาสโลว์อธิบายว่า มนุษย์ต้องได้รับการตอบสนองทางสรีรวิทยาเป็นเบื้องต้นก่อน เช่น มีอาหารรับประทานไม่หิวโหย มีที่อยู่อาศัย มียารักษาโรค มีเครื่องนุ่งห่มกันร้อนกันหนาว จึงพัฒนาความต้องการประเภทอื่นๆ ตามมาได้ ถ้าความต้องการอันดับแรกยังไม่ได้รับการตอบสนองพอเพียง แรงจูงใจประเภทอื่นๆ ก็ยากที่จะบังเกิดขึ้นได้

แรงจูงใจขั้นที่ 2 คือ ความต้องการความปลอดภัยแห่งตนเองและทรัพย์สิน เมื่อความต้องการอันดับแรกได้รับการตอบสนองแล้ว ต่อมาก็เกิดความต้องการที่จะรักษาชีวิตและทรัพย์สินของตนให้เกิดความมั่นคงปลอดภัย ถ้าไม่ได้รับการตอบสนอง มนุษย์ก็จะเกิดความกลัวหลายๆ แบบ ตั้งแต่ระดับสามัญจนถึงระดับผิดปกติ ซึ่งเกิดจากการที่ไม่ได้รับการตอบสนองความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยเพียงพอ

แรงจูงใจขั้นที่ 3 คือ ความต้องการเป็นเจ้าของ ความต้องการที่จะได้รับรักและรักผู้อื่น เป็นความรู้สึกว่าตนมีชาติตระกูล มีครอบครัว มีสถาบัน มีครู มีโรงเรียน มีที่ทำงาน รวมไปถึงความต้องการให้มีผู้มาอาทรห่วงใยตน และตนเองก็ต้องการห่วงใยอาทรเกื้อกูลดูแลผู้อื่นเช่นกัน เช่น การได้เลี้ยงดูบุตรธิดา สัตว์เลี้ยง ต้นไม้ เป็นต้น

แรงจูงใจขั้นที่ 4 คือ ความต้องการมีศักดิ์ศรีจากตนเองและผู้อื่น เป็นแรงจูงใจแสวงหาและรักษาศักดิ์ศรีเกียรติยศ ทั้งโดยตนเองสำนึกและผู้อื่นกล่าวขวัญ ยกย่องเชิดชูตนเอง ต้องการมีเกียรติ มีหน้ามีตา ความต้องการมีชื่อเสียงเป็นที่ยกย่องนับถือ ความรู้สึกนับถือตนเองเชิดชูตนเอง

แรงจูงใจขั้นที่ 5 คือ ความต้องการเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ เป็นแรงจูงใจเพื่อตระหนักรู้ความสามารถของตนกับประพจน์ปฏิบัติตนตามความสามารถและสูงสุดความสามารถ โดยคิดถึงประโยชน์ของคนอื่นและส่วนรวมเป็นสำคัญ โดยคนทุกคนมีความมุ่งหมายในชีวิต มีความต้องการบรรลุถึงความสมบูรณ์แบบในระดับนี้เพื่อเป็นคนเต็มโดยสมบูรณ์

2. ทฤษฎีแรงจูงใจ ERG (Existence relatedness growth theory)

สมยศ นาวิการ (2544: 370-371) ได้สรุปทฤษฎีของเคลตัน แอลเดอร์เฟอร์ (Clayton Alderfer) ว่าทฤษฎี ERG ได้ย่อลำดับความต้องการ 5 ขั้นของมาสโลว์เหลือเพียง 3 ขั้น ดังนี้

แรงจูงใจขั้นที่ 1 ความต้องการดำรงอยู่ (Existence needs) เป็นความต้องการระดับต่ำสุด ความต้องการรวมถึงความต้องการทางด้านร่างกายและความต้องการความปลอดภัยของมาสโลว์ด้วย

แรงจูงใจขั้นที่ 2 ความต้องการความสัมพันธ์ (Relation needs) รวมถึงความต้องการทางสังคมและความต้องการเกียรติยศชื่อเสียงของมาสโลว์ด้วย

แรงจูงใจขั้นที่ 3 ความต้องการเจริญเติบโต (Growth needs) เป็นความต้องการระดับสูงสุด ซึ่งรวมความต้องการเกียรติยศชื่อเสียงบางส่วน และความต้องการความสมหวังของชีวิต

แอลเดอร์เฟอร์ ไม่เชื่อว่าบุคคลจะต้องตอบสนองความต้องการระดับหนึ่งอย่างเต็มที่ก่อนที่จะบุคคลนั้นจะก้าวต่อไปยังความต้องการอีกระดับหนึ่ง แต่แอลเดอร์เฟอร์ได้พบว่าบุคคลจะถูกจูงใจด้วยความต้องการมากกว่าหนึ่งระดับพร้อมกันไปด้วย ยิ่งกว่านั้นแอลเดอร์เฟอร์ได้พบว่าลำดับของความต้องการจะแตกต่างกันระหว่างบุคคล แอลเดอร์เฟอร์ได้ขยายทฤษฎีของมาสโลว์ออกไปโดยการ พิจารณาปฏิกริยาของบุคคล เมื่อบุคคลสามารถหรือไม่สามารถตอบสนองความต้องการของตนเอง แอลเดอร์เฟอร์ ได้พัฒนาหลักการความพอใจต่อความก้าวหน้า (Satisfaction-progression principle) ซึ่งอธิบายถึงวิถีทางที่บุคคลจะก้าวขึ้นไปตามลำดับความต้องการ เมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองความต้องการระดับต่ำกว่าแล้ว ในทางกลับกันหลักการความคับอกคับใจการถดถอย (Frustration-regression principle) ของแอลเดอร์เฟอร์ได้อธิบายว่า เมื่อบุคคลยังคับอกคับใจกับความพยายามที่จะตอบสนองความต้องการระดับสูงขึ้นไปอยู่ บุคคลจะหยุดการตอบสนองความต้องการระดับสูงนี้ และถดถอยกลับมาตอบสนองความต้องการระดับต่ำแทน

3. ทฤษฎีความต้องการความสำเร็จ (The need to achieve theory)

Bartol; et al (วิโรจน์ สารรัตน์. 2542: 99-100; อ้างอิงจาก Bartol; et al. 1998: 499)

ได้สรุปทฤษฎีความต้องการความสำเร็จของแมคเคลแลนด์ (McClelland) ว่ามนุษย์ทุกคนต่างมีความต้องการเหมือนกันเพียงแต่มีขนาดมากน้อยต่างกันเท่านั้น ความต้องการนี้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ดังนี้

1. ความต้องการความสำเร็จ (Need for achievement) เป็นความต้องการที่จะบรรลุผลสำเร็จในงานที่มีความท้าทายและการบรรลุมาตรฐานของงานที่ทำได้อย่างดีเยี่ยม (Excellence) โดยทั่วไปแล้วบุคคลที่มีความต้องการความสำเร็จในงานสูงจะพยายามหา หรือสร้างสถานการณ์เชิงแข่งขันให้กับตนเอง เพื่อทำงานให้บรรลุผลสำเร็จด้วยความพยายามของตนเองและต้องการได้รับผลจากการทำงานนั้นในทันทีด้วย และบุคคลที่มีความต้องการเช่นนี้มักหลีกเลี่ยงงานที่มีจุดหมายที่เป็นไปไม่ได้ หรือยากเกินไป เนื่องจากมีความเสี่ยงต่อความล้มเหลว นอกจากนี้ บุคคลประเภทนี้ยังต้องการแก้ปัญหาด้วยความคิดสร้างสรรค์ การสร้างนวัตกรรม จึงเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าขององค์การ

2. ความต้องการอำนาจ (Need for power) เป็นความต้องการมีอิทธิพลเหนือคนอื่น และสามารถควบคุมสถานการณ์ได้ อำนาจนี้มีสองลักษณะคือ อำนาจเชิงส่วนตัว (Personal power) เป็นอำนาจที่ต้องการมีอิทธิพลเหนือคนอื่น ต้องการให้คนอื่นภักดีต่อตนเองเป็นส่วนตัว ไม่ใช่เพื่อองค์การ บางครั้งอาจทำให้จุดหมายขององค์การถูกทำลายลงได้ อีกลักษณะหนึ่งคือ อำนาจเชิงสถาบัน (Institutional power) เป็นอำนาจที่มุ่งทำงานร่วมกับบุคคลอื่นเพื่อแก้ปัญหา หรือเพื่อบรรลุจุดหมายขององค์การ เป็นการทำงานที่บุคคลพยายามหาอะไรทำเพื่อองค์การ อุทิศตนเพื่อองค์การ จึงเป็นบุคคลที่ผู้บริหารพึงส่งเสริมให้มีตำแหน่งเพื่อให้มีอิทธิพลต่อการใช้ความพยายามของคนอื่นด้วย

3. ความต้องการความสัมพันธ์ (Need for affiliation) เป็นความต้องการความอบอุ่น และความเป็นมิตรกับผู้อื่น จึงมักแสดงออกโดยหวังจะได้รับการยอมรับจากคนอื่น หวังได้รับการมีน้ำใจตอบแทนจากคนอื่น จึงพยายามทำตนให้สอดคล้องกับความต้องการของคนอื่น และพยายามทำตนเป็นคนมีความจริงใจและพยายามเข้าใจความรู้สึกของคนอื่นให้มาก บุคคลประเภทนี้ผู้บริหารพึงสร้างแรงจูงใจโดยให้ทำงานแบบมีส่วนร่วมให้มากขึ้น

ประเภทของแรงจูงใจ

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528: 227) ได้สรุปแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจทางด้านร่างกาย (Physical motives) เป็นแรงจูงใจที่ติดตัวมาแต่กำเนิดมีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิต ซึ่งเกิดจากความต้องการทางร่างกาย ได้แก่ ความต้องการอาหารน้ำ การพักผ่อนการได้รับความคุ้มครองความปลอดภัยการได้รับความเพลิดเพลินการลดความเคร่งเครียด ความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางด้านสังคม (Social motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นหลังการเรียนรู้ในสังคม ได้แก่ ความต้องการความรัก การเป็นที่ยอมรับในสังคม ความมีเกียรติได้รับการยกย่องชมเชย เป็นต้น

ธีระพัฒน์ โยธจักร (2549: 9) ได้สรุปว่าแรงจูงใจแบ่งเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลต้องการที่จะกระทำ หรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเองไม่ต้องอาศัยการชักจูงจากสิ่งเร้าภายนอก ได้แก่ ความต้องการความสนใจพิเศษความรู้สึกรักใคร่ หรือทัศนคติของแต่ละบุคคล ซึ่งผลักดันให้เกิดพฤติกรรมแรงจูงใจที่มีและเกิดขึ้นในตัวบุคคลเกิดขึ้นจาก

1.1 ความสนใจ (Interest) ช่วยกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจขึ้น

1.2 ความต้องการ (Needs) กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจที่จะกระทำพฤติกรรม ออกมา เช่น ความต้องการความสำเร็จ กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจภายใน เป็นต้น

1.3 เจตคติ (Attitude) เป็นความรู้สึก (Feeling) หรือความคิดเห็น (Opinion) ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งนักจิตวิทยาจัดเป็นแรงจูงใจภายใน

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation) หมายถึงแรงจูงใจที่เกิดขึ้นภายนอกตัวบุคคล ซึ่งมีผลกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งตามความต้องการ หรือตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้แก่ เป้าหมายต่างๆ เช่น รางวัล คำชมเชย หรือกำลังใจ ซึ่งสิ่งที่เป็นแรงจูงใจ ได้แก่

2.1 เป้าหมาย (Goal) ของการเรียนรู้ การทำงาน หรือกิจกรรมใดๆ เป็นสิ่งกระตุ้นให้คนเกิดแรงจูงใจกระทำพฤติกรรมอย่างเหมาะสม เช่น สนใจ ตั้งใจ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย เป็นต้น

2.2 ความรู้เกี่ยวกับความก้าวหน้า (Knowledge of progress) เมื่อบุคคลทราบถึงความก้าวหน้าในการเรียน หรือการกระทำใดๆ ย่อมทำให้เกิดแรงจูงใจและมีกำลังใจ (Encourage) ในการทำงานให้ดียิ่งขึ้นไป

2.3 เครื่องล่อ (Incentive) อันได้แก่

2.3.1 การให้รางวัล เช่น การชมเชย กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจ

2.3.2 การชมเชย (Praise) อาจเป็นด้วยวาจา หรือลายลักษณ์อักษร

2.3.3 การแข่งขัน (Competition) นักจิตวิทยาแนะนำว่าควรแข่งขันกับตนเองดีที่สุดจะช่วยให้เกิดความสนใจ ตั้งใจ ขยัน และใช้ความสามารถเต็มที่

เสรี เจียมสมิตย์ (2552: 11) ได้สรุปว่าแรงจูงใจเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ แรงจูงใจภายนอก เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการที่ถูกกระตุ้นจากภายนอกร่างกาย ซึ่งเกิดขึ้นจากการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลที่อยู่ในสังคมและเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น ความต้องการความรัก ความสำเร็จ การยกย่องชมเชย การแข่งขัน การให้รางวัล เป็นต้น และแรงจูงใจภายในที่เกิดจากความต้องการพื้นฐานภายในบุคคล เช่น ความสนใจ เจตคติ และรสนิยม เป็นต้น

เปียร์ด และแรคเซบ (Beggs; & Elkins. 2010: online; citing Beard; & Ragheb. 1983) ได้แบ่งแรงจูงใจเป็น 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านปัญญา เป็นแรงกระตุ้นในการเรียนรู้หรือเป็นโอกาสที่คนนั้นจะใช้จินตนาการ
2. ด้านสังคม เป็นความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น
3. ด้านความสามารถ เป็นแรงจูงใจที่กระหายต่อการแข่งขันและพัฒนา
4. ด้านการหลีกเลี่ยงการกระตุ้น เป็นการผ่อนคลาย หลีกหนีและฟื้นฟูสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

กล่าวโดยสรุปว่า แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่กระตุ้นความต้องการ เป็นแรงผลักดันและเป็นแรงปรารถนาที่จะพยายามดิ้นรนเพื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แบ่งออกเป็น

1. แรงจูงใจด้านการพัฒนาความคิด หมายถึง สิ่งที่กระตุ้นความต้องการ เป็นแรงผลักดันและเป็นแรงปรารถนาที่จะพยายามดิ้นรนเพื่อตอบสนองการเรียนรู้จากตนเองไปสู่สิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัว ก่อเกิดเป็นความคิดสร้างสรรค์ ขยายจินตนาการภายในสู่การค้นพบสิ่งใหม่และความคิดใหม่
2. แรงจูงใจด้านการเข้าสังคม หมายถึง สิ่งที่กระตุ้นความต้องการ เป็นแรงผลักดันและเป็นแรงปรารถนาที่จะพยายามดิ้นรนเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีและมีมิตรภาพที่แนบแน่นต่อผู้อื่น เพื่อได้พบกับมิตรภาพใหม่ๆ เป็นการเปิดเผยตนเองให้สังคมได้รับรู้ เกิดเป็นทักษะและความสามารถทางสังคม การได้รับการยอมรับนับถือและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม
3. แรงจูงใจด้านการพัฒนาความสามารถ หมายถึง สิ่งที่กระตุ้นความต้องการ เป็นแรงผลักดันและเป็นแรงปรารถนาที่จะพยายามดิ้นรนเพื่อทำกิจกรรมที่มีความท้าทาย เพื่อปรับปรุงทักษะและความสามารถในกิจกรรมก่อให้เกิดความคล่องแคล่วในการทำกิจกรรม พัฒนาและรักษาความสามารถทางร่างกาย และพัฒนาการการออกกำลังกาย
4. แรงจูงใจด้านการผ่อนคลาย หมายถึง สิ่งที่กระตุ้นความต้องการ เป็นแรงผลักดันและเป็นแรงปรารถนาที่จะพยายามดิ้นรนเพื่อการใช้ชีวิตผ่อนคลายจากชีวิตประจำวันทั้งทางร่างกายและจิตใจ เป็นการพักผ่อนบรรเทาความตึงเครียดจากการใช้ชีวิตในแต่ละวันที่มีความเร่งรีบและความวุ่นวาย

แนวความคิดเกี่ยวกับนันทนาการ

ความหมายของนันทนาการ

บัทเลอร์ (บรเรทิง เกิดปรางค์: และเจษฎา เจียรณัย. 2546: 29; อ้างอิงจาก Butler. 1959: 3-4) ได้กล่าวว่า การใช้เวลาวางั้นเพื่อประโยชน์และคุณค่าในทางตรงกันข้ามจากการเข้าร่วมกิจกรรม ในวัยเด็กจะเรียกว่า “การเล่น” แต่ในวัยหนุ่มสาวจะเรียก “นันทนาการ” นันทนาการจึงหมายถึง กิจกรรมที่ทำในเวลาวางั้น ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องกันข้ามกับการทำงาน นันทนาการแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน จะแปรผันไปตามรสนิยม เวลา อายุและความต้องการของแต่ละบุคคล

ก๊อดเบย์ (สรากร บุญกิจเจริญ. 2549: 6; อ้างอิงจาก Godbey; & Parker. 1972: 180-181) ได้กล่าวว่า การใช้เวลาว่างมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นช่วงที่บุคคลใช้เวลาเพื่อตนเองอย่างเต็มที่ หลังจากการทำงานประจำและการทำกิจกรรมที่ผูกมัดต่างๆ แล้ว นอกจากนั้นการใช้เวลาว่างและ นันทนาการยังช่วยสร้างพื้นฐานของคนเกี่ยวกับความต้องการและสำคัญยิ่งไปกว่านั้น การที่บุคคลได้ เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวกับการออกกำลังกายการเล่นกีฬา ศิลปะ วิทยาศาสตร์และธรรมชาติ ต่างๆ จะทำให้เขาเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินได้ผ่อนคลายความเครียดมีโอกาสแสดงความสามารถ พิเศษ และมีความเป็นอิสระ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นความต้องการของมนุษย์ที่อยู่ในสังคมต่างๆ ทั่วไป กิจกรรมนันทนาการและกิจกรรมในเวลาว่าง จึงมีบทบาทสำคัญต่อมนุษย์ทุกคนทุกแห่งทั้งในเมืองและ ชนบท อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประชาชนของประเทศชาติและของโลกอีกด้วย

แนช (สมบัติ กาญจนกิจ. 2544: 26; อ้างอิงจาก Nash. 1975: 19) กล่าวว่า นันทนาการ เป็นสื่อสำหรับการสนองความพึงพอใจ ความต้องการของมนุษย์ซึ่งอยู่ภายใต้แรงขับและแรงกดดัน ภายใน นันทนาการเป็นการแสดงออกในทางที่ดีต่อความต้องการในการใช้เวลาว่าง

พีระพงศ์ บุญศิริ (2542: 29) กล่าวว่า นันทนาการ มีที่มาจากคำว่า Recreation ซึ่งมาจากคำกริยา To create หมายถึง การสร้าง หรือทำให้เกิดขึ้น คำว่า Re เติมนำหน้าคำกริยาแสดงถึง คำใหม่ หรือเพิ่มเติมอีก ดังนั้นคำว่า Re-create จึงหมายถึง การสร้างใหม่ หรือทำให้มีขึ้นใหม่ สร้างให้มีขึ้นใหม่ เมื่อเป็นคำนามก็จะเป็นคำว่า Recreation ซึ่งหมายถึง การสร้างขึ้นใหม่ หรือการทำให้มีขึ้นใหม่

สมบัติ กาญจนกิจ (2544: 26) กล่าวว่า นันทนาการมีกิจกรรมที่เป็นองค์ประกอบ เช่นเดียวกับการเล่น แต่มีความแตกต่างกันในรูปแบบ แต่มีความแตกต่างกันในรูปแบบของนันทนาการ มีหลายอย่างนอกจากการเล่น อาจเป็นการศึกษาความซาบซึ้งในการเสริมสร้างประสบการณ์ใหม่ หรือ พัฒนาการทางอารมณ์

กล่าวสรุปได้ว่า นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่ทำในเวลาว่างนอกเหนือจากเวลาทำงาน ตามความสนใจของแต่ละบุคคลด้วยความสมัครใจ ก่อให้เกิดความพึงพอใจ สนุกสนานเพลิดเพลิน ผ่อนคลายความเครียดจากการทำงานประจำ

แนวความคิดของนันทนาการ

เอดกินตัน (สุวิมล ตั้งสัจจพจน์. 2553: 39; อ้างอิงจาก Edginton. 1980) ได้สรุปแนวคิด พื้นฐานของนันทนาการตามการใช้เวลาว่าง โดยแบ่งออกเป็น 5 แนวคิด ได้แก่

1. แนวคิดของรูปแบบความเป็นมนุษย์ หมายถึง สิ่งที่ดีที่สุดในตัวเอง สภาวะที่ดำรงอยู่ หรือ ภาวะทางบวกของมนุษย์
2. แนวคิดของรูปแบบบำบัด เป็นวิธีการ เครื่องมือการบำบัด การควบคุมสังคมและสถานภาพของสัญลักษณ์
3. แนวคิดของรูปแบบเชิงปริมาณ เป็นเวลาที่ว่างเว้นจากงานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

4. แนวคิดของสถาบัน เป็นคุณค่าทางสังคมและรูปแบบของพฤติกรรม เช่น การเข้าร่วมทางศาสนา การศึกษาและการเมือง

5. แนวคิดของการศึกษาที่ทำให้เกิดความรู้ เป็นการต่อต้านการทำงาน แต่เป็นกิจกรรมอาสาสมัคร

ทฤษฎีเกี่ยวกับนันทนาการ

ทฤษฎีทางนันทนาการที่มีความสำคัญในการปฏิบัติกิจกรรมนันทนาการให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ตามที่ เอนก หงษ์ทองคำ (2542: 10) ได้สรุปไว้มีดังนี้

1.ทฤษฎีพลังงานส่วนเกิน (Surplus energy) กล่าวว่า มนุษย์ใช้พลังงานส่วนที่เหลือเพื่อการเล่น เพื่อความสนุกสนาน

2.ทฤษฎีสันชาตญาณ (Instinct) กล่าวว่า การเล่นเกิดขึ้นโดยสันชาตญาณ ซึ่งมีอยู่แล้วในมนุษย์และสัตว์

3.ทฤษฎีการผ่อนคลายความตึงเครียด (Relaxation) กล่าวว่า การเล่นก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน เกิดความพึงพอใจ และคลายความตึงเครียด

4.ทฤษฎีนันทนาการ (Recreation) กล่าวว่า เป็นอิริยาบถตามธรรมชาติ เป็นการสร้างความสดชื่นและฟื้นฟูพลัง

5.ทฤษฎีระบายอารมณ์ (Catharsis) กล่าวว่า การเล่นเป็นการระบายระบายออกอารมณ์ที่ถูกบีบคั้น ซึ่งอารมณ์นี้จะอันตราย

6.ทฤษฎีแสดงออกแห่งตน (Self expression) กล่าวว่าการเล่นเป็นการกระตุ้นตามธรรมชาติของมนุษย์ให้แสดงออกถึงศักยภาพที่มีอยู่

7.ทฤษฎีสังคมประสานสัมพันธ์ (Social contact) กล่าวว่า การเล่นเป็นกิจกรรมทางสังคมของมนุษย์ที่ผสมผสานสัมพันธ์ของสังคม

นันทนาการในสถานศึกษา

สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2553: 163) กล่าวถึงนันทนาการในสถานศึกษา(Campus recreation) ว่าเป็นโปรแกรมที่ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่หลากหลายมาส่งเสริมความเจริญงอกงามทางร่างกาย อารมณ์ และสังคมโดยการกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาทักษะการมีชีวิตที่ยืนยาวและทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมนันทนาการ โปรแกรมนันทนาการเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการอุดมศึกษา เป็นตัวเสริมและทำให้การจัดการศึกษาสมบูรณ์โดยการยกระดับพัฒนาทางร่างกายและจิตใจของนักศึกษา กระตุ้นให้สร้างกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาใหม่ๆ พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการตัดสินใจ พัฒนาการทำงานร่วมกันและทำงานเป็นหมู่คณะ เรียนรู้สิ่งที่ท้าทายด้วยรูปแบบ วิธีการ นวัตกรรมข้อมูล และทักษะใหม่ไปใช้ในทุมมองของชีวิต

ขอบข่ายของโปรแกรมนันทนาการสถานศึกษาในปัจจุบันค่อนข้างกว้าง มีการสอนในชั้นเรียน มีสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดไปเที่ยว โปรแกรมการแข่งขันกีฬา และบริการต่างๆ ประกอบด้วย นันทนาการที่ไม่เป็นทางการและกิจกรรมสำหรับนักศึกษาทุกกลุ่ม นักศึกษาที่เป็นสมาชิกของสโมสร หรือองค์กรที่เชื่อมความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้น มีสิทธิเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการสถานศึกษาต่างๆ ได้

ซูชีฟ เยาวพัฒน์ (2543 : 48-49) เสนอว่าการจัดนันทนาการในสถานศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญยิ่งที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาลักษณะนิสัยพึงประสงค์ของเยาวชน ช่วยให้เขาเหล่านั้นได้มีโอกาส เข้าใจ มีความรักและซาบซึ้งกับกิจกรรมเวลารว่าง รู้จักใช้เวลาให้เกิดประโยชน์โดยการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการอย่างมีจุดหมาย ส่งเสริมการสร้างลักษณะนิสัยและความเป็นพลเมืองที่ดีในอนาคต ตัวอย่างกิจกรรมเช่น กีฬา สันทนาการ ส่งเสริมสุขภาพ เทศกาลคริสต์มาส ปีใหม่ ตรุษจีน สงกรานต์ วันครู วันเด็ก วันแม่ วันอาสาฬหบูชา วันขึ้นปีใหม่ เป็นต้น

ประเภทและกิจกรรมนันทนาการ

บัทเลอร์ (Butler. 1959: 237-241) ได้แบ่งประเภทกิจกรรมนันทนาการไว้ดังนี้

1. เกมและกีฬา
2. กิจกรรมทางสังคม
3. ดนตรี
4. ศิลปะและหัตถกรรม
5. ละคร
6. เต้นรำ
7. กิจกรรมทางธรรมชาติและกิจกรรมกลางแจ้ง
8. กิจกรรมทางภาษา วรรณกรรม และที่เกี่ยวข้อง
9. สะสมของเก่า
10. กิจกรรมบริการ

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2528: 155-173) ได้แบ่งประเภทกิจกรรมนันทนาการไว้ดังนี้

1. การฝีมือและศิลปะหัตถกรรม
2. เกม กีฬา กรีฑา
3. ดนตรีและร้องเพลง
4. ภาพยนตร์
5. กิจกรรมงานอดิเรก
6. กิจกรรมทางสังคม

7. เต้นรำ
8. กิจกรรมนอกสถานที่ (นอกเมือง)
9. การอ่าน พูด เขียน และทางวรรณกรรม
10. กิจกรรมพิเศษ
11. อาสาสมัคร

สมบัติ กาญจนกิจ (2535: 80-95) ได้แบ่งประเภทกิจกรรมนันทนาการไว้ดังนี้

1. การฝีมือและศิลปะหัตถกรรม
2. เกม กีฬา กรีฑา
3. ดนตรีและร้องเพลง
4. ภาพยนตร์
5. กิจกรรมงานอดิเรก
6. กิจกรรมทางสังคม
7. เต้นรำ
8. กิจกรรมนอกสถานที่ (นอกเมือง)
9. การอ่าน พูด เขียน และทางวรรณกรรม
10. กิจกรรมพิเศษ
11. อาสาสมัคร

จากที่ได้ศึกษาค้นคว้าสรุปได้ว่า กิจกรรมนันทนาการแบ่งได้เป็น 11 ประเภทดังนี้

1. เกม กีฬาและออกกำลังกาย
2. ดนตรี ร้องเพลง เต้นรำและกิจกรรมเข้าจังหวะ
3. การอ่าน การพูด และการเขียน
4. การท่องเที่ยวและทัศนศึกษานอกสถานที่
5. การละครและการแสดง
6. งานอดิเรก งานสะสม งานออกแบบและงานประดิษฐ์ด้วยมือ
7. นันทนาการกลางแจ้ง เช่น สวนหย่อม สวนสาธารณะ
8. นันทนาการทางสังคม งานเลี้ยงสังสรรค์ งานเลี้ยงรุ่น
9. นันทนาการพิเศษ เช่น วันเกษตรแฟร์ วันลอยกระทง วันสงกรานต์
10. กิจกรรมอาสาสมัคร บริจาคโลหิต บำเพ็ญประโยชน์
11. พัฒนาจิตใจ โยคะและสมาธิ

ความสำคัญและประโยชน์ของนันทนาการ

บุญเสริม อุทัยผล (2530: 14 - 15) ได้กล่าวถึงความสำคัญของนันทนาการ ไว้ดังนี้

1. เป็นกิจกรรม (Involve activities) ประกอบด้วยกิจกรรมต่างๆ มีทั้งการเล่นที่ต่างชนิดกันไป อาจให้ประโยชน์ต่อการพัฒนาทางกาย จิตใจ หรืออารมณ์ โดยใช้พลังงาน ในโอกาสช่วงเวลาที่ว่างที่มีอยู่โดยมุ่งหวังเพื่อความสนุกสนานได้ออกกำลังกายผ่อนคลายอารมณ์และสมรรถภาพทางกาย
2. มีหลายรูปแบบ (No single) ประกอบด้วยรูปแบบต่างๆ หลากหลาย เนื่องจากความต้องการ ความสนใจ ความปรารถนา รสนิยมของคนเราแตกต่างกัน ดังนั้น กิจกรรมการแสดงออกซึ่งกันได้หลายรูปแบบไม่มีข้อจำกัด ขอให้ได้รับความสนุกสนานและพึงพอใจเป็นหลัก อาจจะเป็นในรูปแบบของการพบปะสนทนา งานอดิเรก เล่นกีฬา กิจกรรมดนตรี เพลง ร้องเพลง เขียนภาพ ศิลปะ ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ เป็นต้น
3. เป็นกิจกรรมที่มีแรงจูงใจเป็นเครื่องตัดสินใจ (Determined by motivation) การตัดสินใจที่จะเลือกเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ นั้น เกิดจากแรงจูงใจหลายรูปแบบโดยมีพื้นฐานความพึงพอใจและสนใจเป็นที่ตั้ง เข้าร่วมด้วยความสนใจ และเกิดความพึงพอใจจากการเข้าร่วม
4. เป็นกิจกรรมที่ไม่มีข้อจำกัดเรื่องเวลา (Occur in unobligated time) อาศัยโอกาสเวลาที่ว่างที่จะเข้าร่วมด้วยความพึงพอใจเป็นเครื่องตัดสินใจ จึงไม่มีขอบเขตจำกัดของเวลา ขึ้นอยู่กับโอกาสของแต่ละบุคคลที่จะเข้าร่วม อาจจะเป็นช่วงระยะเวลาสั้นๆ หรือเข้าร่วมเป็นประจำตามโอกาสที่มี
5. เป็นกิจกรรมที่อาสาด้วยความเต็มใจ (Engagement and entirely voluntary) เป็นกิจกรรมที่ทำด้วยความเต็มใจสมัครใจ ไม่สามารถบังคับได้ การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการกำหนดจุดหมายของกิจกรรม โดยเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสมัครใจ เกิดความภาคภูมิใจที่ได้ทำกิจกรรม
6. เป็นกิจกรรมกายภาพบำบัด (Recreation is therapy) เป็นกิจกรรมที่ใช้เพื่อการบำบัดฟื้นฟูผู้ป่วยทั้งทางกายและจิตใจ ช่วยผ่อนคลายความเครียดทางอารมณ์ บำบัดพักฟื้นทางกายทางจิต และอารมณ์
7. เป็นปฏิบัติการสากลและพิธีงานได้ (Anniversary practice) เป็นกิจกรรมการแสดงออกทางกายภาพและจิตวิทยา กลไกร่างกายมนุษย์ไม่มีขีดจำกัดในเรื่องเวลา สถานที่ เชื้อชาติ และศาสนา ทุกคนเข้าร่วมด้วยความพอใจของตนเองตามจังหวะโอกาส และในสถานที่ต่างๆ

สมบัติ กาญจนกิจ (2535: 123) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของนันทนาการ สรุปได้ดังนี้

1. ช่วยให้บุคคลและชุมชนได้รับความสนุกสนาน มีความสุขในชีวิต และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
2. ช่วยให้บุคคลและชุมชนพัฒนาสุขภาพจิต และสมรรถภาพทางกายที่ดี เกิดความสมดุลของชีวิต

3. ช่วยป้องกันอาชญากรรมและพฤติกรรมเบี่ยงเบนในทางไม่พึงประสงค์ของเยาวชนและเด็ก

4. ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี การที่ชุมชนได้มีโอกาสใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ จะได้เรียนรู้ในเรื่องหน้าที่ความรับผิดชอบ คุณค่าทางสังคม เสรีประชาธิปไตย ลดความเห็นแก่ตัว สร้างคุณค่า จริยธรรม ความมีน้ำใจ การให้บริการ รู้จักอาสาสมัครช่วยเหลือสังคมซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมของความเป็นพลเมืองดี

5. ส่งเสริมการพัฒนาอารมณ์สุข ช่วยส่งเสริมให้รู้จักพัฒนาการ ควบคุมอารมณ์และบุคลิกภาพที่ดี

6. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ เช่น การละเล่นพื้นเมือง ประเพณีพื้นบ้าน เป็นต้น

7. ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เช่น กิจกรรมการอยู่ค่ายพักแรม การเดินป่าศึกษาธรรมชาติ และไต่เขา เป็นต้น

8. ส่งเสริมการบำบัดรักษา การใช้เวลาว่างแก่คนป่วยซึ่งกำลังต่อสู้กับความทุกข์ทางกายทางจิตใจ กิจกรรมนันทนาการประเภทกีฬาจะช่วยส่งเสริมการพัฒนาร่างกาย กิจกรรมนันทนาการทางสังคมช่วยสร้างขวัญกำลังใจผู้ป่วย

9. ส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์ ช่วยให้บุคคลได้แสดงออก ฝึกการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข กิจกรรมเกมกีฬา และกีฬาเพื่อการแข่งขัน ช่วยเสริมสร้างความสามัคคีและความเข้าใจอันดีในหมู่คณะ

อารี ตีรณปัญญา (2552: 8) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของนันทนาการไว้ว่า คุณค่าที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้เกิดพัฒนาการด้านต่างๆ ทำให้ร่างกาย จิตใจ ฟื้นฟูสุขภาพปกติ หายจากการเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า

กล่าวสรุปได้ว่า นันทนาการก่อให้เกิดประโยชน์แก่ร่างกาย จิตใจ ช่วยให้เราใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประวัติโดยย่อของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้รับการสถาปนาเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2486 ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2486 มีฐานะ เป็นกรมในสังกัดกระทรวงเกษตรราธิการ และให้แต่งตั้งข้าราชการประจำ ดำรงตำแหน่งเลขาธิการมหาวิทยาลัย พลเรือโทสินธุ์ กมลนาวิน ในฐานะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีคนแรก มหาวิทยาลัยจัดหลักสูตรการศึกษา 5 ปี สำหรับปริญญาตรี และ 3 ปี สำหรับอนุปริญญาโครงสร้างประกอบด้วย 4 คณะ คือ คณะเกษตรศาสตร์ คณะวนศาสตร์ คณะสหกรณ์ คณะประมง

ในปี พ.ศ. 2489 รัฐบาลได้ตราพระราชกฤษฎีกา กำหนดหลักสูตรระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยให้เป็นหลักสูตร 5 ปี และแก้ไขพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ให้แต่งตั้งข้าราชการประจำเป็นอธิการบดีมีหลวงสุวรรณวาจกกสิกิจเป็นอธิการบดีคนแรกที่เป็นข้าราชการประจำ ในปี พ.ศ. 2494 รับโอนหลักสูตร 3 ปี ของโรงเรียนการชลประทาน ในสังกัดกรมชลประทาน มาเป็นหลักสูตรอนุปริญญา ของมหาวิทยาลัย

ในปี พ.ศ. 2495 รัฐบาลได้ตราพระราชกฤษฎีกา จัดวางระเบียบราชการกรมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในกระทรวงเกษตร พ.ศ. 2495 กำหนดให้ กรมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แบ่งส่วนราชการเป็น 5 ส่วน ได้แก่ สำนักงานเลขาธิการกรม คณะเกษตรศาสตร์ คณะวนศาสตร์ คณะสหกรณ์ และเศรษฐศาสตร์ คณะประมง

ต่อมามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรีเพิ่มอีก 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรปริญญาช่างชลประทาน และหลักสูตรปริญญาสัตวแพทยศาสตรบัณฑิต พร้อมรับโอน คณะสัตวแพทยศาสตร์จากมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ นอกจากนี้ได้จัดตั้งคณะวิศวกรรม ชลประทาน ขึ้นที่โรงเรียนการชลประทาน และเปลี่ยนชื่อ "คณะเกษตรศาสตร์" เป็น "คณะกสิกรรมและสัตวบาล" ได้จัดตั้งคณะสัตวแพทยศาสตร์ รวมทั้งเปิดสอนหลักสูตรปริญญาโทในคณะกสิกรรมและสัตวบาล หลักสูตรแรกที่เปิดสอนได้แก่ หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสัตวบาล

ในปี พ.ศ. 2506 ในด้านการจัดการศึกษา ได้มีการปรับหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่เป็นหลักสูตร 5 ปี มาเป็นหลักสูตร 4 ปี ยกเว้นสาขาวิชาสัตวแพทยศาสตร์ ยังคงเป็นหลักสูตร 6 ปี และได้กำหนดให้จัดหมวดหมู่สาขาวิชาที่ทำการสอนอยู่ในมหาวิทยาลัยให้เป็นเพียง 4 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิชาสัตวแพทยศาสตร์ และสาขาวิชาศิลปศาสตร์ เพื่อประโยชน์ในการ จัดเรียกประเภทปริญญา

ในปี พ.ศ. 2520 คณะวิทยาศาสตร์และอักษรศาสตร์ได้เริ่มสอนในหลักสูตรเตรียมแพทยศาสตร์ ให้แก่มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า และในปีเดียวกันพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน ได้มีพระราชดำรัสถึงความหมายของคำว่าเกษตรศาสตร์ตามชื่อของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ไว้ว่า “คำว่าเกษตรศาสตร์ อันเป็นชื่อของมหาวิทยาลัยนี้นั้น ฟังดูมีความหมายจำกัดอยู่เพียงการทำนา แต่ความจริง เกษตรศาสตร์ ตามความหมายในปัจจุบัน กินความกว้างขวางมาก คือรวมเอาวิชาหรือศาสตร์ทั้งปวงที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจิตใจของมนุษย์เข้าไว้เกือบทั้งหมด มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จึงสอนวิชาการสาขาต่างๆ มากมายหลายสาขา ทั้งฝ่ายวิทยาศาสตร์ ทั้งฝ่ายศิลปศาสตร์ เรียกได้ว่า ครอบคลุมที่จะเป็นมหาวิทยาลัยในความหมายสากลอย่างสมบูรณ์ ยิ่งกว่านั้น วิชาที่จัดสอน รวมทั้งความรู้ความสามารถของผู้สำเร็จการศึกษาออกมา ก็มีมาตรฐานสูง เป็นที่รับรองยกย่องทั่วไปแม้นานาประเทศ”

ในปี พ.ศ. 2526 สถาบันวิจัยและพัฒนาแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้รับสถานะนี้ฝึกนิตต่าง ๆ มาจัดตั้งศูนย์และ สถาบันวิจัยเป็นการภายในรวม 9 แห่ง ได้แก่ สถาบันวิจัยศรียา สถาบันวิจัยปากช่อง สถาบันวิจัยสุวรรณวาจกกสิกิจ สถาบันวิจัยทับทิม สถาบันวิจัยกำแพงแสน สถาบันวิจัยดอยปุย สถาบันวิจัยประมงศรียา สถาบันวิจัยประมงคลองวาฬและสถาบันวิจัยวนศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้มีการเปิดสอนหลักสูตรต่างๆ เพิ่มขึ้นในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน มีการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี 15 คณะ ได้แก่ คณะเกษตร คณะบริหารธุรกิจ คณะประมง คณะมนุษยศาสตร์ คณะวนศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสัตวศาสตร์และสัตวศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมเกษตร คณะเทคนิคการสัตวแพทย์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะสิ่งแวดล้อม

ปรัชญาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นสถาบันที่มีปณิธานมุ่งมั่น ในการส่งเสริมและแสวงหา และพัฒนาความรู้ให้เกิดความเจริญงอกงามทางภูมิปัญญาที่เพียบพร้อม ด้วยวิชาการ จริยธรรม และคุณธรรม ตลอดจนเป็นผู้ชี้นำทิศทางการพัฒนาที่ดีของสังคม เพื่อความคงอยู่ ความเจริญ และความเป็นอารยะของชาติ

วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คือ มหาวิทยาลัยที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ มีผลงานเป็นที่ยอมรับในมาตรฐานสากล เป็นแกนนำในการระดมภูมิปัญญา เพื่อพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน และให้มีอำนาจต่อรองในประชาคมโลก

พันธกิจของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ สะสมภูมิปัญญา สร้างและพัฒนาองค์ความรู้ที่หลากหลาย สร้างคนที่มีปัญญา รู้เหตุรู้ผล อยู่ในคุณธรรม และมีจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม ตลอดจนสร้างผลงานที่มีมาตรฐานสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก โดยมีการบริหารทรัพยากรของมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพ ร่วมพัฒนากับชุมชน และรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อให้เป็นกลไกสำคัญในการนำประเทศไปสู่ความผาสุกและมั่นคง

ที่ตั้งของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ส่วนกลางตั้งอยู่ เลขที่ 50 ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

ตราประจำมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นรูปวงกลม มีรูปพระพิรุณทรงนาคอยู่กึ่งกลาง ล้อมรอบด้วยกลีบบัวคว่ำและกลีบบัวหงายและมีข้อความว่า "มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.๒๔๘๖" ล้อมรอบเป็นชั้นนอกสุด

สีประจำมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คือ สีเขียวใบไม้

ต้นไม้ประจำมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คือ ต้นนนทรี (*Peltophorum pterocarpum*) เป็นไม้ยืนต้นในตระกูล Leguminasae มีอายุยาวนาน ใบเขียว ตลอดปี ลำต้นแข็งแรง เปลือกเป็นสีเทาอมน้ำตาล ชูกิ่งก้านสาขาแผ่เรื้อนยอดสู่เบื้องบน ใบเป็นช่อแบบขนนกสองชั้น ดอกสีเหลือง ออกรวมกันเป็นช่อตั้ง ชี้นตามปลายกิ่ง ผลเป็นฝักแบนๆ เกี้ยง ฝักอ่อนสีเขียว เมื่อแก่ออกสีน้ำตาลแดง ทนทานทุกสภาพอากาศ

เพลงประจำมหาวิทยาลัย คือ เพลงพระราชนิพนธ์ "เกษตรศาสตร์" ซึ่งเป็นเพลงพระราชนิพนธ์ที่โปรดเกล้าฯ พระราชทานให้แก่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อ 17 ธันวาคม 2509 และได้โปรดเกล้าฯ ให้นำไปประเสริฐ ณ นคร แต่งคำร้อง (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2555: ออนไลน์)

กิจกรรมนันทนาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีนโยบายที่ชัดเจนในการพัฒนานิสิตให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าของประเทศ เปี่ยมด้วยความรู้ ความสามารถ มีหลักคิดและทักษะทางวิชาการและวิชาชีพ ที่เรียกว่า “เก่ง” เปี่ยมด้วยคุณลักษณะที่ถึงพร้อมด้วยคุณธรรมและจริยธรรม ที่เรียกว่า “ดี” มีความพร้อมที่จะพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง พร้อมสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามและเผชิญกับสภาพการณ์ในอนาคต ที่เรียกว่า “มีความสุข” เพื่อให้ นิสิตไปถึงจุดมุ่งหวังดังกล่าว มหาวิทยาลัยจึงเตรียมองค์ความรู้ เตรียมโอกาสและประสบการณ์ทั้งภายในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน เพื่อพัฒนานิสิตสู่การเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จึงมีการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมนันทนาการของนิสิต โดย มีกองกิจการนิสิตดำเนินการหลักเกี่ยวกับ กิจกรรมนันทนาการของนิสิตในด้านกีฬา ศิลปวัฒนธรรม และด้านบำเพ็ญประโยชน์ ตลอดจนการจัดให้มีบริการ และสวัสดิการแก่นิสิตในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อช่วยให้นิสิตมีความสุขในการศึกษาเล่าเรียน และเพื่อพัฒนานิสิตให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ ทั้งทาง ด้าน วิชาชีพสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ เพื่อที่จะได้เป็นพื้นฐานที่ดี ในการนำความรู้ไปใช้เป็นประโยชน์แก่วิชาชีพได้อย่างเต็มที่ ภายหลังจากสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย ชมรมกิจกรรมนันทนาการสำหรับนิสิตด้านต่างๆ มีดังนี้

ชมรมนิสิตด้านกีฬา 31 ชมรม ได้แก่ ชมรมกรีฑา ชมรมกอล์ฟ ชมรมครอสเวิร์ด ชมรมคาราเต้-โด ชมรมซอฟท์บอล ชมรมดาบไทย ชมรมดาบสากล ชมรมตะกร้อ ชมรมกีฬาทางน้ำ ชมรมเทเบิลเทนนิส ชมรมเทควันโด ชมรมบริดจ์ ชมรมบาสเกตบอล ชมรมแบดมินตัน ชมรมโบว์ลิ่ง ชมรมเปตอง ชมรมเพาะกายและยกน้ำหนัก ชมรมฟุตบอล ชมรมมวย ชมรมหมากรุกกระดาน ชมรมยิงธนู ชมรมยิงปืน ชมรมยิมนาสติก ชมรมยูโด-ไอคิโด ชมรมลอนเทนนิส ชมรมวอลเลย์บอล ชมรมฮอกกี้ ชมรมรักบี้-ฟุตบอล ชมรมเรือพาย ชมรมลีลาศและชมรมฟุตซอล

ชมรมนิสิตด้านบำเพ็ญประโยชน์ 16 ชมรม ได้แก่ ชมรมค่ายอาสาพัฒนา ชมรมค่ายอาสาพัฒนานันทวิทยาภิรมย์ ชมรมโรตาแรคท์ ชมรมมหาวิทยาลัย-ชาวบ้าน ชมรมเห็ด ชมรมพัฒนาชนบท ชมรมศิลปการดำรงชีพ ชมรมค่ายสร้างสรรค์เยาวชน ชมรมรักษาช้างไทย ชมรมคนสร้างป่า ชมรมธารความรู้นนทรี ชมรมสาธารณสุข ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติ ชมรมชาวตึก-ชาวหอ ชมรมวิทยุสมัครเล่น และชมรมพัฒนาศักยภาพ

ชมรมนิสิตด้านศิลปวัฒนธรรม 19 ชมรม ได้แก่ ชมรมชาวเหนือ ชมรมนิสิตอีสาน ชมรมดนตรีไทย ชมรมวงดนตรีสากลแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชมรมวงดนตรีรวมดาวกระจยุ ชมรมอคูสติค ชมรมขับร้องประสานเสียงแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชมรมพุทธศาสน์ ชมรมนิสิตมุสลิม ชมรมคริสเตียน ชมรมคาทอลิก ชมรมศิลปะการถ่ายภาพ ชมรมส่งเสริมศิลปะการพูด ชมรมเชียร์และแปรอักษร ชมรมศิลปะการแสดง ชมรมวรรณศิลป์ ชมรมนาฏศิลป์ไทย ชมรมโขนละครและชมรมสมาธิเพื่อคุณภาพชีวิต (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2555: ออนไลน์)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

อีวา; ฟิลลิป; และเนวิล (Eva; Phillip; & Neville. 2001: 116) ได้ศึกษาเรื่องมหาวิทยาลัยที่มีการจัดกิจกรรมการส่งเสริมสุขภาพในกลุ่มวัยรุ่นจากงานวิจัยของประเทศออสเตรเลียและสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกายลดลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมาและนิสัยในการออกกำลังกายของวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงก็มีความแตกต่างกัน ดูเหมือนว่านิสัยในกิจกรรมการออกกำลังกายของวัยรุ่นจะมีอิทธิพลต่อนิสัยในกิจกรรมการออกกำลังกายตลอดช่วงชีวิตของวัยรุ่นใหญ่นั้นจึงส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อผลลัพธ์ทางสุขภาพระยะยาวด้วย มหาวิทยาลัยในระดับอุดมศึกษายังพบว่าการละเลยการจัดกิจกรรมบางอย่างไปซึ่งทำให้เสียโอกาสในการส่งเสริมนิสัยในการออกกำลังกายของวัยรุ่นไปด้วย พบตัวอย่างในประเทศออสเตรเลียและประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีการอธิบายลักษณะด้านบริบทและการปฏิบัติที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายที่มีความแตกต่างกัน

บาเซโลน่า (Barcelona. 2002: 1) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในกิจกรรมนันทนาการกีฬาในมหาวิทยาลัยและประโยชน์ในการเข้าร่วมเป็นทีมจัดงาน ผลการศึกษาพบว่าสาขานันทนาการในมหาวิทยาลัยได้มีการดำเนินงานมาเป็นเวลานานเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนันทนาการกีฬาเพื่อการเรียนรู้และพัฒนาประโยชน์สำหรับนักศึกษา แต่เป็นที่น่าเสียดายที่หลักฐานในการสนับสนุนมักจะเป็นการกล่าวอ้างถึงประวัติหรือมีที่มาจากประสบการณ์ทั่วไปของผู้ที่ปฏิบัติงานที่อยู่ในสาขานี้ ดังนั้นจึงมีงานวิจัยน้อยเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงผลกระทบของการมีส่วนร่วมในช่วงชีวิตในมหาวิทยาลัย ข้อมูลที่ได้มาจากแบบสอบถามประสบการณ์ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยระหว่างปี ค.ศ. 1990-1998 ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรายงานเกี่ยวกับประโยชน์ที่นักศึกษาได้จากการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วมในช่วงชีวิตนักศึกษา 4 ด้านดังนี้

1. ศิลปะ ดนตรีและการละคร
2. โปรแกรมนันทนาการกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก
3. ชมรมและองค์การนักศึกษา

4. กิจกรรมสหภาพนักศึกษา

ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในโปรแกรมนันทนาการกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก รวมไปถึงชมรมและองค์การนักศึกษามีนัยสำคัญในการทำนายประโยชน์ในการทำงานเป็นทีม ในการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในโปรแกรมนันทนาการกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นปัจจัยที่บ่งชี้ในการทำนายสูงที่สุด ส่วนตัวแปรกิจกรรมสหภาพนักศึกษา รวมทั้งศิลปะ ดนตรีและการละครไม่มีนัยสำคัญในการเพิ่มประโยชน์ในการทำงานเป็นทีม

สเตซี; ฟอเรสเตอร์; และเมริสซ่า (Stacey; Forrester; & Melissa. 2008: 125) ได้ศึกษากรณีศึกษาการพัฒนาภาวะความเป็นผู้นำของนักศึกษาเกี่ยวกับนันทนาการกีฬาในสถานศึกษา โดยศึกษากับผู้นำนักศึกษาจำนวน 21 คน เป็นผู้หญิง 13 คนผู้ชาย 8 คน ที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชานันทนาการกีฬาในมหาวิทยาลัยโดยวิธีสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างพบว่า ภาวะผู้นำของนักศึกษาประกอบไปด้วย

1. การจัดองค์กร การวางแผนและการมอบหมายงาน
2. ความสมดุลทางวิชาการ บทบาทส่วนบุคคลและความเป็นมืออาชีพ
3. โมเดลบทบาทและสิ่งกระตุ้นอื่นๆ
4. การแก้ปัญหาและการตัดสินใจ
5. ทักษะการสื่อสาร
6. การทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีความหลากหลาย

งานวิจัยภายในประเทศ

กิตติมา เจริญทรัพย์ (2538: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาและความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษา รวมทั้งสาเหตุของการไม่เข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตจำนวน 1,022 คน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ทั้งในด้านวิชาการ ศิลปะวัฒนธรรม กีฬา และบำเพ็ญประโยชน์ นักศึกษาคิดว่ากิจกรรมนักศึกษาในด้านวิชาการช่วยทำให้มีเพื่อนมากขึ้น ประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษาในด้านศิลปวัฒนธรรมช่วยปลูกฝังทัศนคติและค่านิยมที่ดีต่อศิลปวัฒนธรรม ส่วนด้านกีฬาช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายให้แข็งแรงสมบูรณ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์ช่วยส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสาเหตุของการไม่เข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาเนื่องจากการประชาสัมพันธ์ยังไม่ดีพอ ไม่มีผู้แนะนำชักชวนให้เข้าร่วมกิจกรรมและการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาต้องใช้เวลา

สิวณีย์ เชม (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ ผลการศึกษพบว่า

1. นิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมด้านพฤติกรรมเกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาอยู่ในระดับปานกลาง มีจิตพิสัยอยู่ในระดับดี และมีทักษะพิสัยอยู่ในระดับดี

2. นิสิตนักศึกษาชายและนิสิตนักศึกษาหญิงในมหาวิทยาลัยของรัฐ ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัยเกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ในด้านจิตพิสัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีที่ 2 ปีที่ 3 และปีที่ 4 มีพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัยเกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นิสิตนักศึกษาที่อยู่ในภูมิภาคต่างกันมีพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัยเกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มนัส นิลสวัสดิ์ (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ด้านการช่วยเหลือสังคม ด้านการเรียนรู้เพื่อรู้และการพัฒนาตนเอง และ ด้านการประกอบอาชีพ จำแนกตามเพศ ชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มคณะวิชา และ ลักษณะที่พักอาศัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ ประกอบด้วยนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ระดับปริญญาตรีจำนวน 848 คน ปีการศึกษา 2546 พบว่า

1. นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ด้านการเรียนรู้เพื่อรู้และการพัฒนาตนเอง และด้านการประกอบอาชีพอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการช่วยเหลือสังคม นิสิตมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตอยู่ในระดับปานกลาง

2. นิสิตทั้งชายและหญิง มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน

3. นิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน

4. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการช่วยเหลือสังคม ด้านการเรียนรู้เพื่อรู้และการพัฒนาตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นิสิตที่ศึกษาอยู่ในกลุ่มคณะวิชาที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน

6. นิสิตที่มีลักษณะที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่พักอาศัยอยู่ในลักษณะที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการเรียนรู้เพื่อรู้และการพัฒนา ตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เบญจ เอกวิริยะเสถียร (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยปทุมธานี ปีการศึกษา 2548 โดยกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษามหาวิทยาลัยปทุมธานีจำนวน 350 คน พบว่า

1. ปัจจัยภายในส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการได้รับความสนุกสนานจากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการและมีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ส่วนปัจจัยภายนอกส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ผู้นำกิจกรรมนันทนาการ สถานที่จัดกิจกรรม และอาจารย์ฝ่ายกิจกรรมมีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษา

2. การเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาพบว่า

2.1 นักศึกษาที่เพศต่างกัน มีปัจจัยภายในต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 นักศึกษาที่พื้นฐานการศึกษาเดิมต่างกัน มีปัจจัยโดยรวมและปัจจัยภายในต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 นักศึกษาที่เรียนชั้นปีต่างกัน มีปัจจัยโดยรวมและปัจจัยภายนอกแตกต่างกันต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 นักศึกษาที่เรียนต่างคณะกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน

สรการ บุญกิจเจริญ (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ปีการศึกษา 2548 โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน พบว่า

1. นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านเกมและกีฬา พบว่า กิจกรรมด้านเกมและกีฬาที่นักศึกษาปฏิบัติสม่ำเสมอมากที่สุด คือ กีฬาฟุตบอล แบดมินตัน หมากรุก และหมากรุก

2. นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านการอ่าน การพูดและการเขียน พบว่า กิจกรรมด้านการอ่าน การพูด การเขียนที่นักศึกษาปฏิบัติสม่ำเสมอมากที่สุด คือ การพูดคุยกับเพื่อน พูดคุยโทรศัพท์และอ่านหนังสือพิมพ์

3. นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านงานอดิเรก พบว่า กิจกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติสม่ำเสมอมากที่สุด คือ ศึกษาสาระน่ารู้จากอินเทอร์เน็ต เล่นสเก็ต และสะสมแสตมป์ ธนบัตร หรือเหรียญ

4. นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านดนตรี พบว่า กิจกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติสม่ำเสมอมากที่สุด คือ ฟังเพลง ร้องเพลงเล่นกีตาร์

5. นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านท่องเที่ยว พบว่า กิจกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติสม่ำเสมอมากที่สุด คือ ท่องเที่ยวทะเลท่องเที่ยวภูเขา ป่าไม้ น้ำตก และผจญภัย

สมัคร ภูมิเขต (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2549 จำนวน 400 คน พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.87$, S.D.=0.54) นิสิตระดับปริญญาตรีที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 นิสิตระดับปริญญาตรีที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน นิสิตระดับปริญญาตรีที่อยู่ในชั้นปีต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อคิดว่าการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการก่อให้เกิดประโยชน์แก่นิสิตนักศึกษา ทั้งกิจกรรมด้านกีฬา ออกกำลังกาย ศิลปวัฒนธรรม บำเพ็ญประโยชน์ วิชาการ โดยนิสิตนักศึกษามีความสนใจแตกต่างกันไปตามชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มคณะวิชา เป็นต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ โดยมีตัวแปรที่สนใจศึกษา ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปีและกลุ่มคณะวิชา

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดกลุ่มประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตปริญญาตรีระดับชั้นปีที่ 1 ถึงระดับชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ภาคปลาย ปีการศึกษา 2555 รวมจำนวน 26,934 คน (สำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2555: ออนไลน์)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนิสิตปริญญาตรีระดับชั้นปีที่ 1 ถึงระดับชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ภาคปลาย ปีการศึกษา 2555 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการเปรียบเทียบจากตารางประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 379 คน และในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจริง จำนวน 400 คน ซึ่งผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) จำนวน 400 คน โดยแบ่งตามกลุ่มคณะวิชา ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลุ่มคณะวิชาที่ต้องการเก็บข้อมูล

กลุ่มคณะวิชา	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
วิทยาศาสตร์การเกษตร	3,806	57
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	10,716	159
สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์	12,412	184
รวม	26,934	400

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
นันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจรายการ
โดยแต่ละข้อให้เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มีลักษณะเป็นแบบตรวจรายการเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ได้แก่ เข้าร่วมเป็นประจำ
เข้าร่วมบ้าง ไม่เคยเข้าร่วม

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจที่มีต่อการ เข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ ของนิสิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับแรงจูงใจ ได้แก่
มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาความคิด ด้านการ
เข้าสังคม ด้านการพัฒนาความสามารถ ด้านการผ่อนคลาย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจอื่นๆ ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
นันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีลักษณะเป็นการสำรวจแบบปลายเปิด

เกณฑ์การให้คะแนน

การกำหนดคะแนนแบบสอบถามแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการได้
กำหนดค่าของคะแนนไว้ดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง	มากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง	มาก
คะแนน 3	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง	น้อย
คะแนน 1	หมายถึง	น้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายจากค่าเฉลี่ย

แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

4.21 – 5.00	หมายถึง	มีแรงจูงใจในระดับมากที่สุด
3.41 – 4.20	หมายถึง	มีแรงจูงใจในระดับมาก
2.61 – 3.40	หมายถึง	มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง
1.81 – 2.60	หมายถึง	มีแรงจูงใจในระดับน้อย
1.00 – 1.80	หมายถึง	มีแรงจูงใจในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้างานวิจัย เอกสาร ตำรา และหนังสือต่างๆ ที่เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ทั้งที่เป็นเอกสารในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมถึงข้อมูลที่สำคัญทั้งหมดเพื่อจะได้ข้อมูลในการดำเนินการวิจัยที่ถูกต้องและแม่นยำ

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

3. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการสอบถามแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ

4. นำแบบสอบถามที่สร้างแล้วไปเสนอต่อกรรมการผู้ควบคุมปริญญาโทเพื่อตรวจสอบแก้ไข และแนะนำ

5. แก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทแล้วดำเนินการหาคุณภาพต่อไป

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยทำการตรวจสอบหาคุณภาพเครื่องมือดังนี้

1. นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาโดยพิจารณาเชิงประจักษ์ (Content validity) พิจารณาเป็นรายข้อให้มีความสอดคล้องกันตามวัตถุประสงค์

2. นำแบบสอบถามที่แก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้วไปปรึกษากรรมการผู้ควบคุมปริญญาโทอีกครั้ง

3. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลอง (Try out) ใช้กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.89

4. นำเสนอต่อประธานกรรมการควบคุมปริญญาโทตรวจสอบความถูกต้องของการใช้สำนวนและภาษา แล้วนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอหนังสืออนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ครบจำนวน 400 ฉบับ

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และลงรหัสแบบสอบถามที่ตอบครบถ้วนเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยวิเคราะห์ดังนี้

1. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 และตอนที่ 2 มาวิเคราะห์โดยวิธีแจกแจงความถี่ และเปลี่ยนค่าเป็นร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตามตัวแปร เพศ โดยใช้สถิติการทดสอบ t-test ส่วนตัวแปร ระดับชั้นปี และกลุ่มคณะวิชา ใช้สถิติการทดสอบ F-test หากพบว่าข้อมูลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการ LSD Method (Least significant difference)
4. สรุปข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 4 แบบสอบถามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจอื่นๆ ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แล้วนำเสนอในรูปของความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าเฉลี่ย (Means)

1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ทดสอบค่าที (t-test) ทดสอบค่าเอฟ (F-test)

การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการ LSD Method (Least significant difference)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลได้ผลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบเอฟ (F-distribution)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of squares)
df	แทน	ระดับขั้นความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
p	แทน	ความน่าจะเป็นหรือโอกาส (Probability)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลที่รวบรวมได้โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและนำมาเสนอผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี และกลุ่มคณะวิชา โดยใช้ค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยใช้ค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ระดับแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตามตัวแปรเพศ ใช้สถิติที (t-test) ตัวแปรระดับชั้นปีและกลุ่มคณะวิชา ใช้สถิติเอฟ (F-test) ถ้ามีความแตกต่างกันทดสอบรายคู่โดยใช้วิธีการ LSD (Least significant difference) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 นำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจอื่นๆ ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ นำเสนอในรูปแบบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี และกลุ่มคณะวิชา

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี และกลุ่มคณะวิชา (n=400)

ตัวแปร	ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	200	50.00
	หญิง	200	50.00
	รวม	400	100.00
ระดับชั้นปี	ชั้นปีที่ 1	100	25.00
	ชั้นปีที่ 2	100	25.00
	ชั้นปีที่ 3	100	25.00
	ชั้นปีที่ 4	100	25.00
	รวม	400	100.00
กลุ่มคณะวิชา	วิทยาศาสตร์การเกษตร	57	14.25
	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	159	39.75
	สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์	184	46.00
	รวม	400	100.00

จากตาราง 2 แสดงข้อมูลทั่วไปของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำนวน 400 คน จำแนกได้ดังนี้

เพศ พบว่า นิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศมีจำนวนเท่ากัน โดยเป็นเพศชาย จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และเป็นเพศหญิง จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

ระดับชั้นปี พบว่า นิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้นปีมีจำนวนเท่ากัน โดยเป็น นิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0

กลุ่มคณะวิชา พบว่า นิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลุ่มคณะวิชา ส่วนใหญ่เป็นนิสิต กลุ่มคณะวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00 รองลงมาเป็น นิสิตกลุ่มคณะวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 39.75 และส่วนน้อย เป็นนิสิตกลุ่มคณะวิชาวิทยาศาสตร์การเกษตร จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.25

ตอนที่ 2 วิเคราะห์การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตาราง 3 จำนวนและค่าร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามกิจกรรมนันทนาการ (n=400)

กิจกรรมนันทนาการ	การเข้าร่วมกิจกรรม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1.เกม กีฬาและออกกำลังกาย	เป็นประจำ	104	26.00
	เข้าร่วมบ้าง	264	66.00
	ไม่เคยเข้าร่วม	32	8.00
	รวม	400	100.00
2.ดนตรี ร้องเพลง เต้นรำและกิจกรรมเข้าจังหวะ	เป็นประจำ	58	14.50
	เข้าร่วมบ้าง	239	59.75
	ไม่เคยเข้าร่วม	103	25.75
	รวม	400	100.00
3.การอ่าน การพูด และการเขียน	เป็นประจำ	40	10.00
	เข้าร่วมบ้าง	209	52.25
	ไม่เคยเข้าร่วม	151	37.75
	รวม	400	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

กิจกรรมนันทนาการ	การเข้าร่วมกิจกรรม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
4.การท่องเที่ยวและทัศนศึกษานอกสถานที่	เป็นประจำ	113	28.25
	เข้าร่วมบ้าง	216	54.00
	ไม่เคยเข้าร่วม	71	17.75
	รวม	400	100.00
5.การละครและการแสดง	เป็นประจำ	20	5.00
	เข้าร่วมบ้าง	129	32.25
	ไม่เคยเข้าร่วม	251	62.75
	รวม	400	100.00
6.งานอดิเรก งานสะสม งานออกแบบและงานประดิษฐ์ด้วยมือ	เป็นประจำ	33	8.25
	เข้าร่วมบ้าง	158	39.50
	ไม่เคยเข้าร่วม	209	52.25
	รวม	400	100.00
7.นันทนาการกลางแจ้ง	เป็นประจำ	47	11.75
	เข้าร่วมบ้าง	223	55.75
	ไม่เคยเข้าร่วม	130	32.50
	รวม	400	100.00
8.นันทนาการทางสังคม งานเลี้ยงสังสรรค์งานเลี้ยงรุ่น	เป็นประจำ	149	37.25
	เข้าร่วมบ้าง	213	53.25
	ไม่เคยเข้าร่วม	38	9.50
	รวม	400	100.00
9.นันทนาการพิเศษ เช่น วันเกษตรแฟร์ วันลอยกระทงวันสงกรานต์	เป็นประจำ	221	55.25
	เข้าร่วมบ้าง	165	41.25
	ไม่เคยเข้าร่วม	14	3.50
	รวม	400	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

กิจกรรมนันทนาการ	การเข้าร่วมกิจกรรม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
10.กิจกรรมอาสาสมัคร บริจาคโลหิต บำเพ็ญประโยชน์	เป็นประจำ	56	14.00
	เข้าร่วมบ้าง	246	61.50
	ไม่เคยเข้าร่วม	98	24.50
	รวม	400	100.00
11.พัฒนาจิตใจ โยคะและสมาธิ	เป็นประจำ	22	5.50
	เข้าร่วมบ้าง	188	47.00
	ไม่เคยเข้าร่วม	190	47.50
	รวม	400	100.00

จากตาราง 3 แสดงข้อมูลการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 400 คน จำแนกตามกิจกรรมนันทนาการได้ดังนี้

เกม กีฬาและออกกำลังกาย พบว่า นิสิตเข้าร่วมเป็นประจำ จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 เข้าร่วมบ้าง จำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 66.00 และไม่เคยเข้าร่วม จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00

ดนตรี ร้องเพลง เต้นรำและกิจกรรมเข้าจังหวะ พบว่า นิสิตเข้าร่วมเป็นประจำ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 เข้าร่วมบ้าง จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 59.75 และไม่เคยเข้าร่วม จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.75

การอ่าน การพูด และการเขียน พบว่า นิสิตเข้าร่วมเป็นประจำ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 เข้าร่วมบ้าง จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.25 และไม่เคยเข้าร่วม จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 37.75

การท่องเที่ยวและทัศนศึกษานอกสถานที่ พบว่า นิสิตเข้าร่วมเป็นประจำ จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.25 เข้าร่วมบ้าง จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 54.0 และไม่เคยเข้าร่วม จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.75

การละครและการแสดง พบว่า นิสิตเข้าร่วมเป็นประจำ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 เข้าร่วมบ้าง จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 และไม่เคยเข้าร่วม จำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 62.75

งานอดิเรก งานสะสม งานออกแบบและงานประดิษฐ์ด้วยมือ พบว่า นิสิตเข้าร่วมเป็นประจำ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.25 เข้าร่วมบ้าง จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 39.50 และไม่เคยเข้าร่วม จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.25

นันทนาการกลางแจ้ง พบว่า นิสิตเข้าร่วมเป็นประจำ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.75 เข้าร่วมบ้าง จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 55.75 และไม่เคยเข้าร่วม จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50

นันทนาการทางสังคม งานเลี้ยงสังสรรค์ งานเลี้ยงรุ่น พบว่า นิสิตเข้าร่วมเป็นประจำ จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 37.25 เข้าร่วมบ้าง จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 53.25 และไม่เคยเข้าร่วม จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50

นันทนาการพิเศษ เช่น วันเกษตรแฟร์ วันลอยกระทง วันสงกรานต์ พบว่า นิสิตเข้าร่วมเป็นประจำ จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 55.25 เข้าร่วมบ้าง จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 41.25 และไม่เคยเข้าร่วม จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

กิจกรรมอาสาสมัคร บริจาคโลหิต บำเพ็ญประโยชน์ พบว่า นิสิตเข้าร่วมเป็นประจำ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 เข้าร่วมบ้าง จำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5 และไม่เคยเข้าร่วม จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5

พัฒนาจิตใจ โยคะและสมาธิ พบว่า นิสิตเข้าร่วมเป็นประจำ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 เข้าร่วมบ้าง จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 47.00 และไม่เคยเข้าร่วม จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50

การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยรวม พบว่า กิจกรรมนันทนาการที่นิสิตเข้าร่วมเป็นประจำ 3 อันดับ ได้แก่ นันทนาการพิเศษเช่น วันเกษตรแฟร์ วันลอยกระทง วันสงกรานต์ (ร้อยละ 55.25) นันทนาการทางสังคม งานเลี้ยงสังสรรค์ งานเลี้ยงรุ่น (ร้อยละ 53.25) และการท่องเที่ยวและทัศนศึกษานอกสถานที่ (ร้อยละ 28.25) กิจกรรมนันทนาการที่นิสิตเข้าร่วมบ้าง 3 อันดับ ได้แก่ เกม กีฬาและออกกำลังกาย (ร้อยละ 66.00) กิจกรรมอาสาสมัคร บริจาคโลหิต บำเพ็ญประโยชน์ (ร้อยละ 61.50) และดนตรี ร้องเพลง เต้นรำและกิจกรรมเข้าจังหวะ (ร้อยละ 59.75) ส่วนกิจกรรมนันทนาการที่นิสิตไม่เคยเข้าร่วม 3 อันดับ ได้แก่ การละครและการแสดง (ร้อยละ 62.75) งานอดิเรก งานสะสม งานออกแบบและงานประดิษฐ์ด้วยมือ (ร้อยละ 52.25) และกิจกรรมพัฒนาจิตใจ โยคะและสมาธิ (ร้อยละ 47.50)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ระดับแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและรายด้าน (n=400)

การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านการพัฒนาความคิด	3.89	0.59	มาก
2. ด้านการเข้าสังคม	3.90	0.68	มาก
3. ด้านการพัฒนาความสามารถ	3.75	0.67	มาก
4. ด้านการผ่อนคลาย	3.96	0.70	มาก
รวม	3.88	0.53	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า แรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.88$, S.D.= 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการพัฒนาความคิด ($\bar{x} = 3.89$, S.D.= 0.59) ด้านการเข้าสังคม ($\bar{x} = 3.90$, S.D.= 0.68) ด้านการพัฒนาความสามารถ ($\bar{x} = 3.75$, S.D.= 0.67) และด้านการผ่อนคลาย ($\bar{x} = 3.96$, S.D.= 0.70)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ
ของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านการพัฒนาความคิด เป็นรายชื่อ (n=400)

ด้านการพัฒนาความคิด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. เพื่อได้เรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวฉัน	3.83	0.77	มาก
2. เพื่อตอบสนองความอยากรู้ของฉัน	3.98	0.80	มาก
3. เพื่อค้นหาแนวความคิดใหม่ๆ	3.90	0.88	มาก
4. เพื่อการค้นหาแนวคิดที่เป็นตัวตนของฉัน	3.84	0.88	มาก
5. เพื่อเพิ่มพูนความรู้ของฉัน	3.84	0.80	มาก
6. เพื่อที่ฉันจะได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ	4.07	0.78	มาก
7. เพื่อทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์	3.90	0.82	มาก
8. เพื่อก่อให้เกิดจินตนาการของฉัน	3.80	0.85	มาก
รวม	3.89	0.59	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า แรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ ด้านการพัฒนาความคิด เป็นรายชื่อ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ
ของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านการเข้าสังคม เป็นรายข้อ (n=400)

ด้านการเข้าสังคม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. เพื่อสร้างมิตรภาพกับผู้อื่น	4.16	0.88	มาก
2. เพื่อปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น	4.14	0.83	มาก
3. เพื่อพัฒนามิตรภาพให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น	3.98	0.85	มาก
4. เพื่อได้พบได้รู้จักเพื่อนใหม่	3.96	0.92	มาก
5. เพื่อเปิดเผยตัวตนให้ผู้อื่นรับรู้ในความคิดความรู้สึก	3.52	0.92	มาก
6. เพื่อเกิดทักษะความสามารถทางสังคม	3.88	0.84	มาก
7. เพื่อความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคม	3.84	0.86	มาก
8. เพื่อได้รับการยอมรับนับถือจากผู้อื่น	3.70	0.95	มาก
รวม	3.90	0.68	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า แรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ ด้านการเข้าสังคม เป็นรายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ
ของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านการพัฒนาศักยภาพ เป็นรายข้อ (n=400)

ด้านการพัฒนาศักยภาพ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. เพื่อท้าทายความสามารถของตน	3.71	0.87	มาก
2. เพื่อปรับปรุงทักษะความสามารถในกิจกรรม	3.77	0.79	มาก
3. เพื่อเกิดความคล่องแคล่วในการทำกิจกรรม	3.80	0.82	มาก
4. เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางร่างกาย	3.79	0.88	มาก
5. เพื่อรักษาความสามารถทางร่างกายให้คงอยู่	3.70	0.87	มาก
6. เพื่อพัฒนาการออกกำลังกาย	3.75	0.91	มาก
รวม	3.75	0.67	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า แรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ ด้านการพัฒนาศักยภาพ เป็นรายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ
ของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านการผ่อนคลาย เป็นรายชื่อ (n=400)

ด้านการผ่อนคลาย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. เพื่อผ่อนคลายจากชีวิตประจำวัน	4.11	0.85	มาก
2. เพื่อหลีกเลี่ยงความเร่งรีบวุ่นวาย	3.80	0.97	มาก
3. เพื่อผ่อนคลายทางด้านร่างกาย	3.85	0.89	มาก
4. เพื่อผ่อนคลายทางด้านจิตใจ	4.03	0.89	มาก
5. เพื่อการพักผ่อน	3.97	0.93	มาก
6. เพื่อบรรเทาความตึงเครียด	4.03	0.86	มาก
7. เพื่อใช้ชีวิตนอกตารางกิจวัตรประจำวัน	3.92	0.91	มาก
รวม	3.96	0.70	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่า แรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ ด้านการผ่อนคลาย เป็นรายชื่อ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ
ของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามเพศ (n=400)

การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ จำแนกตามเพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านการพัฒนาความคิด				
ชาย	200	3.89	0.62	มาก
หญิง	200	3.89	0.56	มาก
ด้านการเข้าสังคม				
ชาย	200	3.88	0.72	มาก
หญิง	200	3.92	0.64	มาก
ด้านการพัฒนาความสามารถ				
ชาย	200	3.79	0.70	มาก
หญิง	200	3.72	0.63	มาก
ด้านการผ่อนคลาย				
ชาย	200	3.93	0.75	มาก
หญิง	200	3.98	0.65	มาก
แรงจูงใจโดยรวม				
ชาย	200	3.88	0.56	มาก
หญิง	200	3.88	0.50	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่า

นิสิตชายมีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D.= 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตชายมีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทุกด้านอยู่ในระดับมาก

นิสิตหญิงมีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D.= 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตหญิงมีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ตาราง 10 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ
ของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับชั้นปี (n=400)

การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ จำแนกตามระดับชั้นปี	n	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านการพัฒนาความคิด				
ชั้นปีที่ 1	100	3.84	0.58	มาก
ชั้นปีที่ 2	100	3.85	0.56	มาก
ชั้นปีที่ 3	100	3.94	0.59	มาก
ชั้นปีที่ 4	100	3.96	0.63	มาก
ด้านการเข้าสังคม				
ชั้นปีที่ 1	100	3.90	0.65	มาก
ชั้นปีที่ 2	100	3.82	0.69	มาก
ชั้นปีที่ 3	100	4.06	0.60	มาก
ชั้นปีที่ 4	100	3.80	0.75	มาก
ด้านการพัฒนาความสามารถ				
ชั้นปีที่ 1	100	3.66	0.62	มาก
ชั้นปีที่ 2	100	3.64	0.66	มาก
ชั้นปีที่ 3	100	3.89	0.62	มาก
ชั้นปีที่ 4	100	3.82	0.74	มาก
ด้านการผ่อนคลาย				
ชั้นปีที่ 1	100	3.94	0.67	มาก
ชั้นปีที่ 2	100	3.84	0.75	มาก
ชั้นปีที่ 3	100	4.05	0.67	มาก
ชั้นปีที่ 4	100	3.99	0.72	มาก
แรงจูงใจโดยรวม				
ชั้นปีที่ 1	100	3.84	0.52	มาก
ชั้นปีที่ 2	100	3.80	0.53	มาก
ชั้นปีที่ 3	100	3.99	0.51	มาก
ชั้นปีที่ 4	100	3.89	0.54	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่า

นิสิตชั้นปีที่ 1 มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.84$, S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ อยู่ในระดับมากทุกด้าน

นิสิตชั้นปีที่ 2 มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$, S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 2 มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ อยู่ในระดับมากทุกด้าน

นิสิตชั้นปีที่ 3 มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 3 มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ อยู่ในระดับมากทุกด้าน

นิสิตชั้นปีที่ 4 มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.89$, S.D. = 0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 4 มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ อยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตาราง 11 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ
ของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามกลุ่มคณะวิชา (n=400)

การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ จำแนกตามกลุ่มคณะวิชา	n	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านการพัฒนาความคิด				
กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์การเกษตร	57	4.01	0.57	มาก
กลุ่มคณะวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	159	3.92	0.56	มาก
กลุ่มคณะวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์	184	3.83	0.61	มาก
ด้านการเข้าสังคม				
กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์การเกษตร	57	4.04	0.70	มาก
กลุ่มคณะวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	159	3.83	0.68	มาก
กลุ่มคณะวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์	184	3.91	0.68	มาก
ด้านการพัฒนาความสามารถ				
กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์การเกษตร	57	3.90	0.66	มาก
กลุ่มคณะวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	159	3.70	0.61	มาก
กลุ่มคณะวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์	184	3.75	0.71	มาก
ด้านการผ่อนคลาย				
กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์การเกษตร	57	4.11	0.71	มาก
กลุ่มคณะวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	159	3.97	0.64	มาก
กลุ่มคณะวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์	184	3.90	0.75	มาก
แรงจูงใจโดยรวม				
กลุ่มคณะวิชาวิทยาศาสตร์การเกษตร	57	4.02	0.54	มาก
กลุ่มคณะวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	159	3.86	0.48	มาก
กลุ่มคณะวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์	184	3.85	0.56	มาก

จากตาราง 11 แสดงว่า

นิสิตกลุ่มคณะวิชาวิทยาศาสตร์การเกษตรมีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตกลุ่มคณะวิชาวิทยาศาสตร์การเกษตรมีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ อยู่ในระดับมากทุกด้าน

นิสิตกลุ่มคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.86$, S.D.= 0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตกลุ่มคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ อยู่ในระดับมากทุกด้าน

นิสิตกลุ่มคณะวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.85$, S.D.= 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตกลุ่มคณะวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ อยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตามตัวแปรเพศ ระดับชั้นปี และกลุ่มคณะวิชา

ตาราง 12 เปรียบเทียบแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ (n=400)

การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	เพศ	n	$\bar{x}$	S.D.	t	p
ด้านการพัฒนาความคิด	ชาย	200	3.89	0.62	0.14	0.891
	หญิง	200	3.89	0.56		
ด้านการเข้าสังคม	ชาย	200	3.88	0.72	-0.60	0.552
	หญิง	200	3.92	0.64		
ด้านการพัฒนาความสามารถ	ชาย	200	3.79	0.70	1.06	0.289
	หญิง	200	3.72	0.63		
ด้านการผ่อนคลาย	ชาย	200	3.93	0.75	-0.66	0.510
	หญิง	200	3.98	0.65		
รวม	ชาย	200	3.88	0.56	-0.11	0.917
	หญิง	200	3.88	0.50		

จากตาราง 12 แสดงว่า นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาความคิด ด้านการเข้าสังคม ด้านการพัฒนาความสามารถ และด้านการผ่อนคลายไม่แตกต่างกัน

ตาราง 13 เปรียบเทียบแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับชั้นปี (n=400)

การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านการพัฒนาความคิด	ระหว่างกลุ่ม	3	1.13	0.37	1.08	0.35
	ภายในกลุ่ม	396	138.04	0.34		
	รวม	399	139.18			
ด้านการเข้าสังคม	ระหว่างกลุ่ม	3	4.27	1.42	3.12*	0.02
	ภายในกลุ่ม	396	180.95	0.45		
	รวม	399	185.23			
ด้านการพัฒนาความสามารถ	ระหว่างกลุ่ม	3	4.22	1.40	3.21*	0.02
	ภายในกลุ่ม	396	173.55	0.43		
	รวม	399	177.77			
ด้านการผ่อนคลาย	ระหว่างกลุ่ม	3	2.32	0.77	1.57	0.19
	ภายในกลุ่ม	396	195.14	0.49		
	รวม	399	197.47			
แรงจูงใจโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	2.03	0.67	2.47	0.06
	ภายในกลุ่ม	396	108.75	0.27		
	รวม	399	110.794			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 แสดงว่า นิสิตที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาความคิด และด้านการผ่อนคลายไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการเข้าสังคมและด้านการพัฒนาความสามารถแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตาราง 14 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่แรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านการเข้าสังคม จำแนกตามระดับชั้นปี

การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
ด้านการเข้าสังคม	$\bar{x}$	3.90	3.82	4.06	3.80
ชั้นปีที่ 1	3.90	-	0.08	-0.16	0.10
ชั้นปีที่ 2	3.82	-	-	-0.26*	0.02
ชั้นปีที่ 3	4.06	-	-	-	0.24*
ชั้นปีที่ 4	3.80	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 แสดงว่า

นิสิตชั้นปีที่ 2 มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านการเข้าสังคม แตกต่างกับนิสิตชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยที่นิสิตชั้นปีที่ 3 มีแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านการเข้าสังคม ($\bar{x}=4.06$) สูงกว่านิสิตชั้นปีที่ 2 ($\bar{x}=3.82$)

นิสิตชั้นปีที่ 3 มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านการเข้าสังคม แตกต่างกับนิสิตชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยที่นิสิตชั้นปีที่ 3 มีแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านการเข้าสังคม ($\bar{x}=4.06$) สูงกว่านิสิตชั้นปีที่ 4 ($\bar{x}=3.80$)

ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 15 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ แรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านการพัฒนาศักยภาพ จำแนกตามระดับชั้นปี

การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
ด้านการพัฒนาศักยภาพ	$\bar{X}$	3.66	3.64	3.89	3.82
ชั้นปีที่ 1	3.66	-	0.02	-0.23*	-0.16
ชั้นปีที่ 2	3.64	-	-	-0.25*	-0.18
ชั้นปีที่ 3	3.89	-	-	-	0.07
ชั้นปีที่ 4	3.82	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 แสดงว่า

นิสิตชั้นปีที่ 1 มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านการพัฒนาศักยภาพ แตกต่างกับนิสิตชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยที่นิสิตชั้นปีที่ 3 มีแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านการพัฒนาศักยภาพ ($\bar{X}=3.89$) สูงกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 ($\bar{X}=3.66$)

นิสิตชั้นปีที่ 2 มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านการพัฒนาศักยภาพ แตกต่างกับนิสิตชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยที่นิสิตชั้นปีที่ 3 มีแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านการพัฒนาศักยภาพ ($\bar{X}=3.89$) สูงกว่านิสิตชั้นปีที่ 2 ($\bar{X}=3.64$)

ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 16 เปรียบเทียบแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามกลุ่มคณะวิชา (n=400)

การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านการพัฒนาความคิด	ระหว่างกลุ่ม	2	1.55	0.77	2.24	0.10
	ภายในกลุ่ม	397	137.62	0.34		
	รวม	399	139.18			
ด้านการเข้าสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.71	0.85	1.85	0.15
	ภายในกลุ่ม	397	183.51	0.46		
	รวม	399	185.23			
ด้านการพัฒนาความสามารถ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.68	0.84	1.90	0.15
	ภายในกลุ่ม	397	176.09	0.44		
	รวม	399	177.77			
ด้านการผ่อนคลาย	ระหว่างกลุ่ม	2	2.01	1.00	2.05	0.13
	ภายในกลุ่ม	397	195.45	0.49		
	รวม	399	197.47			
แรงจูงใจโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.29	0.64	2.34	0.09
	ภายในกลุ่ม	397	109.50	0.27		
	รวม	399	110.79			

จากตาราง 16 แสดงว่า นิสิตที่มีกลุ่มคณะวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาความคิด ด้านการเข้าสังคม ด้านการพัฒนาความสามารถ และด้านการผ่อนคลายไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจอื่นๆ ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ สรุปได้
ดังนี้

1. การได้รับหน่วยชั่วโมงกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กำหนดไว้
2. รูปแบบการจัดกิจกรรมนันทนาการมีความน่าสนใจ
3. การได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการกับคนใกล้ชิดและได้รู้จักกับเพื่อนใหม่
4. เป็นกิจกรรมนันทนาการที่ช่วยส่งเสริมให้ร่างกายมีความแข็งแรงและมีสุขภาพที่ดี

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายและวิธีดำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิต

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับชั้นปี และกลุ่มคณะวิชา

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ทราบแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลการวิจัยนี้ไปเป็นแนวทางในการส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพต่อไป

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนิสิตปริญญาตรีระดับชั้นปีที่ 1 ถึงระดับชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ภาคปลายปีการศึกษา 2555 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการเปรียบเทียบจากตารางประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 379 คน และในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจริง จำนวน 400 คน ซึ่งผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยแบ่งตามกลุ่มคณะวิชา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจรายการ โดยแต่ละข้อให้เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ มีลักษณะเป็นแบบตรวจรายการเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ได้แก่ เข้าร่วมเป็นประจำ เข้าร่วมบ้าง ไม่เคยเข้าร่วม

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับแรงจูงใจ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาความคิด ด้านการเข้าสังคม ด้านการพัฒนาความสามารถ ด้านการผ่อนคลาย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจอื่นๆ ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ มีลักษณะเป็นการสำรวจแบบปลายเปิด

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้างานวิจัย เอกสาร ตำรา และหนังสือต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ทั้งที่เป็นเอกสารในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมถึงข้อมูลที่จำเป็นทั้งหมดเพื่อจะได้ข้อมูลในการดำเนินการวิจัยที่ถูกต้องและแม่นยำ
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามเพื่อการวิจัย
3. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการสอบถามแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ
4. นำแบบสอบถามที่สร้างแล้วไปเสนอต่อกรรมการผู้ควบคุมปริญญาโทเพื่อตรวจสอบแก้ไข และแนะนำ
5. แก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทแล้วดำเนินการหาคุณภาพต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอหนังสืออนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ครบจำนวน 400 ฉบับ

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และลงรหัสแบบสอบถามที่ตอบครบถ้วนเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป และวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยวิเคราะห์ดังนี้

1. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 และตอนที่ 2 มาวิเคราะห์โดยวิธีแจกแจงความถี่และเปลี่ยนค่าเป็นร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ตามตัวแปร เพศ โดยใช้สถิติการทดสอบ t-test ส่วนตัวแปร ระดับชั้นปี และกลุ่มคณะวิชา ใช้สถิติการทดสอบ F-test หากพบว่าข้อมูลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการ LSD Method (Least significant difference)
4. สรุปข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 4 แบบสอบถามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจอื่นๆ ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แล้วนำเสนอในรูปของความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ได้ผลดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สรุปได้ดังนี้

1. นิสิตชาย จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และนิสิตหญิง จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00
2. ระดับชั้นปี เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0
3. กลุ่มคณะวิชา ส่วนใหญ่เป็นนิสิตกลุ่มคณะวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00 รองลงมาเป็นนิสิตกลุ่มคณะวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 39.75 และส่วนน้อยเป็นนิสิตกลุ่มคณะวิชาวิทยาศาสตร์การเกษตร จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.25

ตอนที่ 2 วิเคราะห์การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สรูปได้ดังนี้

การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยรวม พบว่า กิจกรรมนันทนาการที่นิสิตเข้าร่วมเป็นประจำ 3 อันดับ ได้แก่ นันทนาการพิเศษเช่น วันเกษตรแฟร์ วันลอยกระทง วันสงกรานต์ (ร้อยละ 55.25) นันทนาการทางสังคม งานเลี้ยงสังสรรค์ งานเลี้ยงรุ่น (ร้อยละ 37.25) และการท่องเที่ยวและทัศนศึกษานอกสถานที่ (ร้อยละ 28.25) กิจกรรมนันทนาการที่นิสิตเข้าร่วมบ้าง 3 อันดับ ได้แก่ เกม กีฬาและออกกำลังกาย (ร้อยละ 66.00) กิจกรรมอาสาสมัคร บริจาคโลหิต บำเพ็ญประโยชน์ (ร้อยละ 61.50) และดนตรี ร้องเพลง เต้นรำและกิจกรรมเข้าจังหวะ (ร้อยละ 59.75) ส่วนกิจกรรมนันทนาการที่นิสิตไม่เคยเข้าร่วม 3 อันดับ ได้แก่ การละครและการแสดง (ร้อยละ 62.75) งานอดิเรก งานสะสม งานออกแบบและงานประดิษฐ์ด้วยมือ (ร้อยละ 52.25) และกิจกรรมพัฒนาจิตใจ โยคะและสมาธิ (ร้อยละ 47.50)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ระดับแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ สรูปได้ดังนี้

แรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาความคิด ด้านการเข้าสังคม ด้านการพัฒนาความสามารถ ด้านการผ่อนคลาย ทุกด้านอยู่ในระดับมาก

แรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ทั้งนิสิตชายและนิสิตหญิงอยู่ในระดับมาก

แรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ทุกระดับชั้นปีอยู่ในระดับมาก

แรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ทุกกลุ่มคณะวิชาอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตามตัวแปรเพศ ระดับชั้นปีและกลุ่มคณะวิชา สรูปได้ดังนี้

1. นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

2. นิสิตที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านการพัฒนาความคิดและด้านการผ่อนคลายไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการเข้าสังคมและด้านการพัฒนาความสามารถแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้

ด้านการเข้าสังคม พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 2 มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านการเข้าสังคม แตกต่างกับนิสิตชั้นปีที่ 3 โดยที่นิสิตชั้นปีที่ 3 มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านการเข้าสังคม สูงกว่านิสิตชั้นปีที่ 2 และนิสิตชั้นปีที่ 3 มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านการเข้าสังคม แตกต่างกับนิสิตชั้นปีที่ 4 โดยที่นิสิตชั้นปีที่ 3 มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านการเข้าสังคม สูงกว่านิสิตชั้นปีที่ 4 ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ด้านการพัฒนาความสามารถ พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านการพัฒนาความสามารถ แตกต่างกับนิสิตชั้นปีที่ 3 โดยที่นิสิตชั้นปีที่ 3 มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านการพัฒนาความสามารถ สูงกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 และนิสิตชั้นปีที่ 2 มีแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านการพัฒนาความสามารถ แตกต่างกับนิสิตชั้นปีที่ 3 โดยที่นิสิตชั้นปีที่ 3 มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านการพัฒนาความสามารถ สูงกว่านิสิตชั้นปีที่ 2 ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

3. นิสิตที่มีกลุ่มคณะวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจอื่นๆ ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ได้แก่

1. การได้รับหน่วยชั่วโมงกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กำหนดไว้
2. รูปแบบการจัดกิจกรรมนันทนาการมีความน่าสนใจ
3. การได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการกับคนใกล้ชิดและได้รู้จักกับเพื่อนใหม่
4. เป็นกิจกรรมนันทนาการที่ช่วยส่งเสริมให้ร่างกายมีความแข็งแรงและมีสุขภาพที่ดี

อภิปรายผล

จากการศึกษาแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบประเด็นที่ผู้วิจัยสามารถนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

1. แรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาความคิด ด้านการเข้าสังคม ด้านการพัฒนาความสามารถ ด้านการผ่อนคลายทุกด้านอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีการส่งเสริมให้นิสิตได้เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเตรียมองค์ความรู้ เตรียมโอกาสและประสบการณ์นอกชั้นเรียน เพื่อพัฒนานิสิตสู่การเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ ประกอบกับนิสิตมีความต้องการที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองทั้งด้านการพัฒนาความคิด เพื่อเรียนรู้จากตนเองไปสู่สิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัว ความต้องการใช้ความคิดสร้างสรรค์ การค้นพบสิ่งใหม่ๆ ความคิดใหม่ๆ ด้านการเข้าสังคม นิสิตมีความต้องการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีและมิตรภาพที่แนบแน่นต่อผู้อื่น ต้องการสร้างมิตรภาพใหม่ๆ กับเพื่อนต่างเพศ เพื่อน

ต่างคณะ ต้องการพัฒนาทักษะและความสามารถในการเข้าสังคม รวมทั้งต้องการยอมรับนับถือและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ด้านการพัฒนาความสามารถ นิสิตต้องการทำกิจกรรมที่มีความท้าทาย ต้องการให้เกิดความคล่องแคล่วและรักษาความสามารถทางร่างกายในการทำกิจกรรมไว้ ต้องการการออกกำลังกายเพื่อสร้างสุขภาพที่ดี ด้านการผ่อนคลาย นิสิตต้องการใช้ชีวิตที่ผ่อนคลายจากชีวิตประจำวัน ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ต้องการการพักผ่อนเพื่อบรรเทาความตึงเครียดจากความเร่งรีบและความวุ่นวาย ซึ่งสอดคล้องกับ มนัส นิลสวัสดิ์ (2547: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2548 มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับ เบญจ เอกวิริยะเสถียร (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยปทุมธานี พบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการได้รับความสนุกสนานจากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ และมีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ส่วนปัจจัยภายนอกส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ผู้นำกิจกรรมนันทนาการ สถานที่จัดกิจกรรม และอาจารย์ฝ่ายกิจกรรมมีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษา

2. นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการโดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมนันทนาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีความหลากหลายประเภท นิสิตทั้งเพศชายและเพศหญิงสามารถเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการได้อย่างเท่าเทียมกัน จึงทำให้ทั้งนิสิตชายและนิสิตหญิงมีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สีวาณี เชม (2542 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ พบว่า นิสิตนักศึกษาชายและนิสิตนักศึกษาหญิงในมหาวิทยาลัยของรัฐ ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมด้านพหุพิสัยและทักษะพิสัยเกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับ มนัส นิลสวัสดิ์ (2547: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นิสิตทั้งชายและหญิง มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน

3. นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการโดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมนันทนาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีความหลากหลายประเภท นิสิตทุกระดับชั้นปีสามารถเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการได้อย่างเท่าเทียมกัน จึงทำให้ทั้งนิสิตทุกระดับชั้นปีมีแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่าง ซึ่งมีความสอดคล้องกับ สีวาณี เชม (2542: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการออก

กำลังกายและการเล่นกีฬาของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ พบว่า นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่1 ปีที่2 ปีที่3 และปีที่4 มีพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัยเกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับ มนัส นิลสวัสดิ์ (2547: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่องการศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิตของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิตในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน

4. นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีกลุ่มคณะวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการโดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นิสิตทุกกลุ่มคณะวิชาที่มีอิสระในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการนอกช่วงเวลาเรียนตามความชอบของนิสิตเอง ซึ่งทางมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้มีการสนับสนุนให้นิสิตใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เพื่อเพิ่มทักษะในการใช้ชีวิตที่หลากหลาย ทั้งการสนับสนุนด้านสถานที่ งบประมาณ เพื่อรองรับการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตด้านชมรมนิตมากกว่า 66 ชมรมตามความสนใจของนิสิตทั้งชมรมนิตด้านกีฬา ชมรมนิตด้านบำเพ็ญประโยชน์ ชมรมนิตด้านศิลปวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ มนัส นิลสวัสดิ์ (2547: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่องการศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิตของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นิสิตที่ศึกษาอยู่ในกลุ่มคณะวิชาที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิตในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ เบญจ เอกวิริยะเสถียร (2549: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยปทุมธานี พบว่า นักศึกษาที่เรียนต่างคณะกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน

5. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจอื่นๆ ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ได้แก่ การได้รับหน่วยชั่วโมงกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นิสิตมีความต้องการได้รับหน่วยชั่วโมงกิจกรรมตามประกาศที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กำหนดไว้ จึงส่งผลให้กิจกรรมนันทนาการที่มีการรับรองหน่วยชั่วโมงกิจกรรมเป็นที่น่าสนใจและดึงดูดให้นิสิตได้มาร่วมกิจกรรมนันทนาการนั้นเป็นพิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับ ธีระพัฒน์ โยธจักร (2549: 9) ที่ได้สรุปเกี่ยวกับ แรงจูงใจภายนอก ว่ามีผลกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งตามความต้องการ หรือตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ เช่น รางวัล คำชมเชย หรือกำลังใจ อีกทั้งรูปแบบการจัดกิจกรรมนันทนาการที่มีความน่าสนใจ ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบกิจกรรมที่ไม่ซับซ้อน สามารถลงมือทำกิจกรรมด้วยตนเอง รูปแบบกิจกรรมที่มีความท้าทายและไม่เคยได้ทำมาก่อน รูปแบบการจัดกิจกรรมนันทนาการที่จัดภายนอกมหาวิทยาลัย ก็ มีส่วนจูงใจให้นิสิตมาเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเพื่อตอบสนองความต้องการภายในที่แตกต่างกันของนิสิต ซึ่งสอดคล้องกับ เสรี เจียมสฤติย์ (2552: 11) ที่ได้สรุปเกี่ยวกับแรงจูงใจภายในว่า เกิดจากความต้องการพื้นฐานภายในตัวบุคคล เช่น ความสนใจ เจต

คติ และรสนิยม เป็นต้น อีกทั้งการได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการกับคนใกล้ชิดและได้รู้จักกับเพื่อนใหม่ ก็มีส่วนในการจูงใจให้นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้วย เนื่องจากมีความต้องการการยอมรับจากคนรอบข้าง ได้แก่ เพื่อน แฟน คนใกล้ชิด รวมทั้งเพื่อนใหม่ ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนต่างเพศ เพื่อนต่างคณะ และเพื่อนต่างชั้นปี ซึ่งสอดคล้องกับ กมลรัตน์ หล้าสูงวงศ์ (2528: 227) ที่ได้สรุปเกี่ยวกับแรงจูงใจทางด้านสังคม (Social motives) ว่าเป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นหลังการเรียนรู้ในสังคม ได้แก่ ความต้องการความรัก การเป็นที่ยอมรับในสังคม ความมีเกียรติได้รับการยกย่องชมเชย เป็นต้น นอกจากนี้กิจกรรมนันทนาการที่ช่วยส่งเสริมให้ร่างกายมีความแข็งแรงและมีสุขภาพที่ดี ส่งผลให้นิสิตเกิดความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมด้วย เนื่องจากนิสิตเกิดความต้องการจากภายในของนิสิตที่อยากมีร่างกายที่แข็งแรง และมีสุขภาพที่ดี ไม่เกิดความเจ็บป่วย ซึ่งสอดคล้องกับ ถิระพัฒน์ โยธาจักร (2549: 9) ที่ได้สรุปเกี่ยวกับ แรงจูงใจภายใน ว่าเป็นสภาวะที่บุคคลต้องการที่จะกระทำ หรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเอง ได้แก่ ความต้องการ ความสนใจพิเศษ ความรู้สึกนึกคิด หรือทัศนคติของแต่ละบุคคล ซึ่งผลักดันให้เกิดพฤติกรรมขึ้นในตัวบุคคล

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการศึกษาแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ทั้งทางด้านผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. นิสิตมีการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการซึ่งมีความหลากหลายของกิจกรรมตามความสนใจของตนเอง แต่บางกิจกรรมมีนิสิตเข้าร่วมน้อย มหาวิทยาลัยจึงควรส่งเสริมให้นิสิตได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเพิ่มขึ้นเพื่อสร้างประสบการณ์ใหม่ๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมให้แก่นิสิต เช่น กิจกรรมการละครและการแสดง กิจกรรมเกี่ยวกับงานอดิเรก งานสะสม งานออกแบบและงานประดิษฐ์ด้วยมือ รวมไปถึงกิจกรรมพัฒนาจิตใจ โยคะและสมาธิ เป็นต้น
2. นิสิตมีแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งทางด้านการพัฒนาความคิด ด้านการเข้าสังคม ด้านการพัฒนาความสามารถ และด้านการผ่อนคลาย มหาวิทยาลัยจึงควรรักษาและส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการนี้ไว้เพื่อส่งเสริมประสบการณ์ให้แก่นิสิตเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพต่อไป
3. นิสิตที่มีเพศ ระดับชั้นปี และกลุ่มคณะวิชาต่างกัมีแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการโดยรวมไม่แตกต่างกันมหาวิทยาลัยจึงควรศึกษาความหลากหลายของกิจกรรมนันทนาการของนิสิตในอนาคตเพื่อให้ทุกกลุ่มสามารถเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการได้ตามความสนใจและมีความสุขในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น

4. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจอื่นๆ ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ได้แก่ การได้รับ ชั่วโมงกิจกรรมเสริมหลักสูตร ความน่าสนใจและสถานที่จัดกิจกรรม การเข้าร่วมกิจกรรมไม่ยุ่งยากและ ซับซ้อน การได้ลงมือทำกิจกรรมด้วยตนเองและเป็นกิจกรรมที่ไม่เคยทำมาก่อน การได้เข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการกับเพื่อนหรือแฟน เพื่อนใหม่ เพื่อนต่างเพศและเพื่อนต่างคณะ รวมทั้งกิจกรรมนั้น ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อร่างกายทำให้เกิดความแข็งแรงและมีสุขภาพที่ดีสิ่งต่างๆ เหล่านี้ทางมหาวิทยาลัย สามารถนำไปเป็นข้อมูลในการวางแผนนโยบายส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตเพื่อให้ตรงกับ ความต้องการของนิสิตต่อไปได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตนักศึกษา ในสถาบันการศึกษาอื่นๆ เพิ่มเติมเพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยในสถาบันการศึกษาและสิ่งแวดล้อมที่ ต่างกัน
2. ควรศึกษาแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัย อื่นๆ เพิ่มเติม เช่น เกรดเฉลี่ยสะสม รายได้ของนิสิตนักศึกษา สถานที่พักอาศัย การนับถือศาสนา เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงวงศ์. (2528). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กิตติมา เจริญทรัพย์. (2538). *สภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาและความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- จรินทร์ ธานีรัตน์. (2528). *นันทนาการชุมชน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชูชีพ ยาวพัฒน์. (2543). *นันทนาการ*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ดิระพัฒน์ โยธจักร. (2549). *แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนคร*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (วิทยาศาสตร์การกีฬา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ณัฐฐิณี แฉล้มวงศ์. (2552). *แรงจูงใจที่มีต่อการเล็งสุ่นซ์เพื่อนันทนาการของประชาชนในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทองพล ภูมิพัฒน์. (2540). *จิตวิทยาทั่วไป*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา ฝ่ายเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ธารณี สุขจิตต์. (2544). *ความคิดเห็นของนิสิตที่เป็นกรรมการบริหารชมรมต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บรรเทิง เกิดปรำงค์ และเจษฎา เจียรน้อย. (2546). *นันทนาการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ
- บุญเสริม อุทัยผล. (2530). *การบริหารพลศึกษา*. เชียงใหม่: ฝ่ายเอกสารการพิมพ์ วิทยาลัยครู เชียงใหม่.
- เบญจ เอกวิริยะเสถียร. (2549) *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยปทุมธานี*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พีระพงศ์ บุญศิริ. (2542). *นันทนาการและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

มนัส นิลสวัสดิ์. (2547). แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2548). ข้อบังคับว่าด้วยการศึกษาชั้นปริญญาตรี มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2548. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2555, จาก
<http://www.sa.sa.ku.ac.th/>

----- (2555). กิจกรรมชมรมนิสิต. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2555; จาก
<http://www.sa.sa.ku.ac.th/>

----- (2555). ประวัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2555, จาก
<http://www.ku.ac.th/>

วิโรจน์ สารัตนะ. (2542). การบริหาร หลักการ ทฤษฎีและประเด็นทางการศึกษา. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์ทิพย์วิสุทธิ.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2546). ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: หมอชาวบ้าน.

สรากร บุญกิจเจริญ. (2549). ศึกษาการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ปีการศึกษา 2548. ปริญญาานิพนธ์ วท.ม.
(การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.

สมบัติ กาญจนกิจ. (2535). นันทนาการชุมชนและโรงเรียน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

----- (2542). นันทนาการชุมชนและโรงเรียนพิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

----- (2544). นันทนาการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมยศ นาวิการ. (2544). การบริหาร. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ 1991.

สมัคร ภูมิเขต. (2551). ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตาม
หลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาานิพนธ์ วท.ม.
(การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.

สิวณีย์ เข็ม. (2542). การศึกษาพฤติกรรมการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาของนิสิตนักศึกษาใน
มหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- เสรี เจียมสถิติย์. (2552). *แรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการอยู่ค่ายพักแรมของนักเรียนสถาบันคุมครอง*. ปรินญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุชา จันทน์เอม. (2540). *จิตวิทยาทั่วไป*. พิมพ์ครั้งที่ 9 กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรีย์ พันธุ์รักษ์. (2541). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิมล ตั้งสัจจพจน์. (2553). *นันทนาการและการใช้เวลาว่าง*. กรุงเทพฯ: เอดิสันเพรสโปรดักส์.
- สำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2555). *จำนวนนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ประจำปีการศึกษา 2555*. สืบค้นเมื่อ 20 กันยายน 2555; จาก <http://www.registrar.ku.ac.th/stat>
- อารี ติรณปัญญา. (2552). *ผลการจัดโปรแกรมกิจกรรมนันทนาการที่มีต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย*. ปรินญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เอนก หงษ์ทองคำ. (2542). *นันทนาการกับสังคม*. กรุงเทพฯ (เอกสารประกอบการสอนคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- Barcelona, B. (2002). *Student involvement in campus recreational sports activities and gains in team-functioning*. The Cyber Journal of Applied Leisure and Recreation Research 2002 No. March pp. 1-15.
- Beggs, Brent A.; & Elkins, Daniel J. (2010). *The Influence of Leisure Motivation on Leisure Satisfaction*. Retrived September 4, 2012, from <http://www.larnet.org>
- Butler, George D. (1959). *Introduction to Community Recreation*. New York: McGraw Hill Book Company.
- Eva, Leslie; Phillip, B. Sparling; & Neville, Owen. (2001). University campus settings and the promotion of physical activity in young adults: lessons from research in Australia and the USA. *Health Education*. 101(3): 116 – 125.
- Krejcie, Robert V.; & Morgan, Darly W. (1970). Determining Sample Size For Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3): 607-610.
- Stacey L. Hall, Forrester Scott, Melissa. (2008). A Constructivist Case Study Examining the Leadership Development of Undergraduate Students in Campus Recreational Sports. *Journal of College Student Development*. 49: 125-140.

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/๐571

กองกลาง
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
รับที่ 01728
วันที่ ๒๔ มี.ค. ๒๕๕๖
เวลา 15.๐๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖ มกราคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เนื่องด้วย นายวีรชัย อยู่ยีน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตา เจียรนัย และ อาจารย์ ดร.อัศวิน มณีอินทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอใช้สถานที่บริเวณชั้นล่างอาคารศูนย์เรียนรวม 3 เพื่อขอให้นิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 จำนวน 400 คน ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2556

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ นายวีรชัย อยู่ยีน ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๖ มีนาคม ๒๕๕๖
ว.วิทย์
อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๒๔ มี.ค. ๒๕๕๖

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๓ มีนาคม ๒๕๕๖
๒๙ มี.ค. ๒๕๕๖

๕
๒๐ มี.ค. ๒๕๕๖

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 084-754-9854

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจอื่นๆ ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ

ข้อมูลจากแบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลไว้เป็นความลับ และเพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม โปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงให้มากที่สุดและโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถามมา ณ ที่นี้ด้วย

นายวีรชัย อยู่เย็น

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความตามสภาพที่เป็นจริง

1. เพศ () ชาย () หญิง

2. ระดับชั้นปี () ปี 1 () ปี 2 () ปี 3 () ปี 4

3. กลุ่มคณะวิชา

() วิทยาศาสตร์การเกษตร (คณะเกษตร คณะประมง และคณะวนศาสตร์)

() วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์

คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะเทคนิคการสัตวแพทย์ คณะอุตสาหกรรมเกษตร

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะสิ่งแวดล้อม)

() สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ (คณะสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ)

ตอนที่ 2 การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน [] ตามการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นจริง

การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ หมายถึง การใช้เวลาว่างในระหว่างวันของนิสิตที่นอกเหนือจากการเข้าชั้นเรียน เพื่อเข้าร่วมหรือมีส่วนร่วมไปกับกิจกรรมนันทนาการต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จัดให้กับนิสิตทั้งกิจกรรมภายในคณะ กิจกรรมกองกิจการนิสิต กิจกรรมชมรมสโมสร และกิจกรรมมหาวิทยาลัยอื่นๆ

กิจกรรมนันทนาการ	เข้าร่วมกิจกรรม		
	เป็นประจำ	เข้าร่วมบ้าง	ไม่เคยเข้าร่วม
1. เกม กีฬาและออกกำลังกาย			
2. ดนตรี ร้องเพลง เต้นรำและกิจกรรมเข้าจังหวะ			
3. การอ่าน การพูด และการเขียน			
4. การท่องเที่ยวและทัศนศึกษานอกสถานที่			
5. การละครและการแสดง			
6. งานอดิเรก งานสะสม งานออกแบบและงานประดิษฐ์ด้วยมือ			
7. นันทนาการกลางแจ้ง			
8. นันทนาการทางสังคม งานเลี้ยงสังสรรค์ งานเลี้ยงรุ่น			
9. นันทนาการพิเศษ เช่น วันเกษตรแฟร์ วันลอยกระทง วันสงกรานต์			
10. กิจกรรมอาสาสมัคร บริจาคโลหิต บำเพ็ญประโยชน์			
11. พัฒนาจิตใจ โยคะและสมาธิ			

**ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับแรงจูงใจของท่านมากที่สุด

(ระดับแรงจูงใจ 5 = มากที่สุด, 4 = มาก, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 = น้อยที่สุด)

การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	ระดับแรงจูงใจ				
	5	4	3	2	1
<u>ด้านการพัฒนาความคิด</u>					
1. เพื่อได้เรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวฉัน					
2. เพื่อตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นของฉัน					
3. เพื่อค้นหาแนวความคิดใหม่ๆ					
4. เพื่อการค้นหาแนวคิดที่เป็นตัวตนของฉัน					
5. เพื่อเพิ่มพูนความรู้ของฉัน					
6. เพื่อที่ฉันจะได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ					
7. เพื่อทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์					
8. เพื่อก่อให้เกิดจินตนาการของฉัน					
<u>ด้านการเข้าสังคม</u>					
9. เพื่อสร้างมิตรภาพกับผู้อื่น					
10. เพื่อปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น					
11. เพื่อพัฒนามิตรภาพให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น					
12. เพื่อได้พบได้รู้จักเพื่อนใหม่					
13. เพื่อเปิดเผยตัวตนให้ผู้อื่นรับรู้ในความคิดความรู้สึก					
14. เพื่อเกิดทักษะความสามารถทางสังคม					
15. เพื่อความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคม					
16. เพื่อได้รับการยอมรับนับถือจากผู้อื่น					

การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	ระดับแรงจูงใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านการพัฒนาความสามารถ					
17. เพื่อท้าทายความสามารถของตน					
18. เพื่อปรับปรุงทักษะความสามารถในกิจกรรม					
19. เพื่อเกิดความคล่องแคล่วในการทำกิจกรรม					
20. เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางร่างกาย					
21. เพื่อรักษาความสามารถทางร่างกายให้คงอยู่					
22. เพื่อพัฒนาการออกกำลังกาย					
ด้านการผ่อนคลาย					
23. เพื่อผ่อนคลายจากชีวิตประจำวัน					
24. เพื่อหลีกเลี่ยงความเร่งรีบวุ่นวาย					
25. เพื่อผ่อนคลายทางด้านร่างกาย					
26. เพื่อผ่อนคลายทางด้านจิตใจ					
27. เพื่อการพักผ่อน					
28. เพื่อบรรเทาความตึงเครียด					
29. เพื่อใช้ชีวิตนอกรางวัลกิจวัตรประจำวัน					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจอื่นๆ ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล นายวีรชัย อยู่เย็น
 วันเดือนปีเกิด 31 มกราคม 2525
 สถานที่เกิด อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 5/1 หมู่ 9 ตำบลคูบางหลวง อำเภอลาดหลุมแก้ว
 จังหวัดปทุมธานี 12140

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2549 วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ
 จาก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 พ.ศ. 2557 วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
 จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

